

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή { 'Ετησ. Δρ. 4
'Εξωτ. > 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΔΕΠΤΑ 25

Αι Συνδρομαί άρχονται την 1 Δεβρίου η την 1 Ιουνίου ε. ε.

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 17

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1920

ΑΘΗΝΑΙ, Οδός Νύκτς 11—'Αριθ. τηλ. 9-97

'Αριθ. 58

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

'Αθήναι τη 25 Ιανουαρίου 1920.

Πρὸς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Πρόσκοπικῆς κινήσεως Βόλου, Ναούσης, Λέσβου, Πολυγύρου, Χανίων, Βρυούλλων, Βουρνόβα.

'Ελαβα τὰς ἀπαντήσεις σας εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 154 ἔγγραφόν μου καὶ τὰς κρίσεις σας περὶ τοῦ Προσκοπισμοῦ εἰς τὴν περιοχὴ τῆς δικαιοδοσίας σας.

Σὰς εὐχαριστῶ διότι ὅλων αἱ ἐκθέσεις δείχνουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ ἐκπολιτιστικὸ ἔργο ποὺ ἐπιδιώκουμε, δὲν μπορῶ ὅμως νὰ σὰς ἀποκρύψω ὅτι πονεῖ ἡ ψυχὴ μου γιὰτὶ ὅλοι σας σχεδὸν παρατηρεῖτε τὴν ἀδιαφορίαν τῶν γονέων γιὰ τὸν Προσκοπισμό.

Αὐτὸ ἀκριβῶς, ἀγαπητοὶ συνεργᾶται, πρέπει νὰ υπερνικήσετε. Πρέπει λοιπὸν πρώτιστα νὰ τραβήξετε τὴν ἐμπιστοσύνη τους. Πολλοὶ λέγετε ὅτι βρῖκατε ἐρείπια διότι εἶχε παραδοθῆ σὲ κακὰ χέρια ὁ Προσκοπισμός. Αὐτὸς εἶνε ὁ μεγαλειότερος κίνδυνος τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ φοβᾶσθε. Ἡ παιδικὴ ψυχὴ εἶνε κάτι τι ἱερόν, ἂν τὴν παραδώσουμε σὲ κακὰ χέρια εἶνε τὸ ἴδιον μὲ ἱεροσυλίαν.

Δώστε νὰ καταλάβουν οἱ γονεῖς πῶς πρέπει νὰ ὑποστηρίζουν ὕλικῶς ἕνα θεσμό ποὺ θὰ σώσῃ τὸ παιδί τους ἀπὸ τὴν ἀτιμία τῶν σοκακιῶν καὶ τῶν ταβερνῶν γιὰ νὰ τὸ ρίξῃ στὸ μεγάλο σχολεῖο, στὴ Φύσιν.

Μὴ ζητᾶτε ὕλικὴ ἐνίσχυσι, νὰ εἰσθε υπερήφανοι γιὰ τοὺς Προσκόπους σας καὶ νὰ τοὺς πῆτε ὅτι αὐτοὶ πρέπει νὰ ἐνισχύουν τὸ Σῶμα ποὺ ἐργάζεται γι' αὐτούς.

Πόσο πικράθηκα καὶ πόσο νιράπηκα ὅταν ἔμαθα πῶς ἕνας Ἀρχηγὸς ἀπὸ ἕνα μέρος γνωστὸ γιὰ ἀνδρες υπερήφανους, καταδέχτηκε νὰ πέρνῃ ἀπὸ τὸ Ταμεῖο τῆς Ὀμάδος του 100 δραχ. τὸν μῆνα!! ἀντὶ νὰ φροντίξῃ ν' ἀγοράξῃ πράγματα χρήσιμα γιὰ νὰ πᾶνε οἱ Προσκόποι του ἐκδρομῇ τὸ καλοκαῖρι.

Τώρα ἔχετε τὴν σειρὰ τῶν Ἑγκολπίων, ἔχετε τὶς ἀπαιτήσεις γιὰ κάθε βαθμὸν, πράγματα ἀπλὰ πολὺ. Βάλτε εἰς ἐνέργειαν τὰ παιδιά σας, φιλατιμήσατέ τα νὰ πάρουν τοὺς βαθμούς, ὄχι πρόστυχα χατήρια, μόνον τὴν ἀξίαν νὰ πέρνετε ὑπ' ὄψει. Ὅταν θὰ ἔλθω νὰ σὰς ἐπιθεωρήσω δὲν θέλω μικροδικαιολογίες, θέλω ἱερωφάνειαν καὶ εὐλικρίνειαν. Ἀπλοποιήσαμε τὰ πράγματα ὅσο μπορούσαμε· τώρα λοιπὸν δουλειά, ὄχι λόγια, ὄχι συζητήσεις αὐτὲς βλάπτουν τὴν Πατρίδα μας περισσότερο ἀπὸ τὸ κάθε τι.

Ὁ Γεν. Ἐφοροσ
Κ. ΜΕΛΑΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Ὁ μεγάλος εὐεργέτης τῆς νεολαίας καὶ πατέρας τοῦ Προσκοπισμοῦ σὲρ *Ρόμπερτ Μπάντεν-Πάουελ* ἐπιθυμῶν νὰ συναντηθῶσιν ἀντιπρόσωποι Προσκόπων ὅλου τοῦ κόσμου, ἐσκέφθη νὰ κάμῃ διεθνῆς στρατόπεδον, οὕτως εἰπεῖν προσκοπικὸν συναγερεμόν (Jamboree ὅπως τὸ ὀνομάζουν οἱ Ἴνδοι τῆς Βορείου Ἀμερικῆς).

Τὸ στρατόπεδον αὐτὸ θὰ ἀρχίσῃ τὴν 25 Ἰουλίου 1920 καὶ σκοπὸς του εἶναι νὰ ἐπιδείξῃ ὅλα ὅσα γνω-

ρίζει ὁ Πρόσκοπος, ἐλπίζεται δὲ τῇ βοήθειᾳ τῶν Ἐφορῶν καὶ Ἀρχηγῶν νὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ νὰ εἶναι μία χρυσῆ σελὶς διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Προσεκλήθησαν καὶ 50 Ἕλληνες Πρόσκοποι διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὸν Ἑλληνικὸν Προσκοπισμόν καὶ ἰδιαιτέρως προσεκλήθη ὁ ἀγαπητός μας Γεν. Ἐφοροσ κ. Κ. Μελάς, ὅστις θ' ἀποτελέσῃ καὶ μέλος τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς, ἥτις σκοπὸν θὰ ἔχῃ νὰ συν-

Ἐξεδόθη εἰς κομψὸν Τεῦχος 60σέλιδον καὶ πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 40 ἢ *Ἐκδόσεις ἐνὸς ἔτους Προσκοπικῆς ἐργασίας* τῆς Περιφερείας Δ. Μακεδονίας ὑπὸ Ν. Γύπαρη Τ. Ε. Φλωρίνης.

Ἀξίζει τὸν κόπον ἢ μελέτη αὐτῆς παρὰ πάντων τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν καὶ Προσκόπων καὶ ἰδίᾳ τῶν μελῶν τῶν Π. Ἐπιτροπῶν καὶ Τ. Π. Συνδέσμων.

αθροίζῃ κατ' ἔτος προσκόπους ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Αἱ συναθροίσεις αὐταὶ θὰ γίνωνται εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, ὥστε θὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν εὐχαρίστησιν νὰ φιλοξενήσωμεν τοὺς ἀδελφούς Προσκόπους ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά μας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σώματος συνερχόμενον ἐν καιρῷ εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν θὰ κανονίσῃ τὰ τῆς ἰδικῆς μας ἀποστολῆς εἰς Ἀγγλίαν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

«Ἐπιθυμῶ νὰ συναθροίσω ἀντιπροσώπους τῶν Προσκόπων ὅλου τοῦ κόσμου εἰς γενικὴν συγκέντρωσιν, τὴν ὁποίαν κατ' ἀπομίμησιν τῶν Ἰνδῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς θὰ ὀνομάσωμεν «Jamboree» (συναγερομὸν).

Τὸ «Jamboree» αὐτὸ θὰ μᾶς δώσῃ μίαν μοναδικὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐφορτάσωμεν πανηγυρικῶς τὴν παγκόσμιον εἰρήνην καὶ συγχρόνως νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ κάτωθι ἐπιδιωκομένου σκοποῦ μας.

Ἐπικαλοῦμαι τὴν βοήθειαν πάντων τῶν Ἐφορῶν καὶ Ἀρχηγῶν διὰ νὰ καταστή ἡ συγκέντρωσις αὕτη ἐπιβλητικὴ καὶ σημειώσῃ ἓνα ἐπὶ πλέον θρίαμβον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Σώματος.

Σκοπὸς τοῦ «Jamboree» εἶναι:

- 1ον. Νὰ προκληθῇ ἐν εἶδος συναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν διαφόρων ομάδων.
- 2ον. Νὰ κατανοήσουν τὰ ἐκ τοῦ Προσκοπισμοῦ προκύπτοντα καλὰ οἱ γονεῖς, οἱ καθηγηταί, ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς ἀκόμη.
- 3ον. Νὰ ἐνισχυθοῦν οἱ Ἀρχηγοὶ καὶ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι.
- 4ον. Νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν οἱ Πρόσκοποι ὅλου τοῦ κόσμου.
- 5ον. Νὰ ἐγκολπωθῇ τὸ Σῶμα τὸ ζήτημα τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς διαπλάσεως τῶν νέων, οἵτινες ἐργάζονται καὶ ἔχουν ἀνάγκην περισσοτέρας προσοχῆς.

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν καλλίτερον πάντα ταῦτα ζητῶ τὴν συνεργασίαν ὅλων σας.

Ἐν Λονδίῳ τῇ

Ρόμπερτ Μπάντεν-Πάουελ.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τὸ πρόγραμμα τοῦ διεθνoῦς αὐτοῦ στρατοπέδου περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς:

Ἀγωνίσματα δρόμου, διάφορα παιχνίδια, ἐπίδειξις προσωπικῆς ζωῆς, ποικίλας ἐκθέσεις διαφόρων χειροτεχνιῶν, συλλογὰς διαφόρους: γραμματόσημων, προσκοπικῶν εἰκόνων κλπ., μουσικὴν, καλὰς πράξεις, γυμνάσματα ἀνιχνεύσεως, κολυμβητικῆς, ναυτικῆς ἐν γένει (διὰ τοὺς Ναυτοπροσκόπους), σηματοτηλεγραφίαν κλπ. κλπ.

Η.Δ. Ἀριθ. 59 Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1920

Παρακαλῶ τοὺς κ. Ἐφορούς ἐν γένει ὅταν συγκροτοῦν Τ.Π.Σ. νὰ προσέχουν καλὰ νὰ μὴ δίδουν εἰς αὐτοὺς πολιτικὸν χαρακτήρα, διότι τὸ Σ.Ε.Π. εἶνε ἐντελῶς ξένον πρὸς τὴν πολιτικὴν.

Γιὰ τὴν Πατρίδα ὅλοι πρέπει νὰ ἐργασθοῦμε καὶ ἡ πολιτικὴ ἔχει τὸν λόγον τῆς στὲς ἀντιλήψεις τοῦ καθενὸς ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ Τόπου.

Ὁ Προσκοπισμὸς ἔχει σκοπὸ νὰ κάνῃ καλοὺς πολίτας, ὅλοι δὲ οἱ πολῖται ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων πρέπει νὰ λαμβάνουν μέρος σὲ τέτοιο ἔργο ἐκπολιτιστικόν.

Ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς
Κ. ΜΕΛΑΣ

ΠΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ!..

Ὁ ἰατρὸς ἐνὸς ἀπὸ τὰ μεγαλῆτερα ἐργαστῆρια τῆς Ἀγγλίας ἔλεγε μίαν ἡμέραν εἰς τὸν σερ Μπάντεν Πάουελ:

«Τέλος πάντων τί τὰ θέλετε ὅταν μοῦ φέρουν κανένα τραυματία ἢ κανένα ἀσθενῆ μπορῶ νὰ σᾶς πῶ ἀμέσως ἂν εἶναι Πρόσκοπος ἢ ὄχι. Πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶναι γενναῖος καὶ δὲν κάνει φασαρία γιὰ τὸ τίποτα, σχεδὸν μὲ τὸ χαμόγελο εἰς τὰ χεῖλη περὶ τοὺς μεγαλύτερους πόρους, εἶναι καθαρὸς εἰς μέγαλον βαθμὸν καὶ ἔτσι ὑποβοηθεῖ τὴν ἐπούλωσιν τῆς πληγῆς του καὶ ἔχει καὶ ἄλλο ἓνα προτέρημα πού δὲν τὸ ἔχουν οἱ ἄλλοι: δείχνει μέγαλο σεβασμὸν καὶ εὐγνωμοσύνην γιὰ ὅ,τι τοῦ κάνω.

«Τί εὐτύχημα πού θὰ ἦτο ἂν ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ ἐργαστασίου μας ἦσαν πρόσκοποι.»

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Δανιὲς Alex

ΔΙΑ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΟΜΑΔΑΣ

Συνιστῶμεν εἰς ὅλας τὰς Ὁμάδας νὰ προμηθευθοῦσιν ἀνὰ ἓν Σῶμα τῆς «Ζωῆς Προσκόπων» διὰ τὴν Λέσχην των ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της (τῇ 1 Ἰουνίου 1917-30 Μαΐου 1919). Εἶνε ἀνεκτίμητος ἡ χρησιμότης καὶ ἡ ὠφέλεια τῶν Προσκόπων οἱ ὅποιοι ἐξ αὐτοῦ θὰ μαθηθῶσιν ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων καὶ τὴν κίνησιν καὶ πρόδοον τοῦ Σώματος ἐν γένει.

Τὰ δύο λήξαντα ἔτη τοῦ περιοδικοῦ Α' καὶ Β' θὰ παρέχωνται μόνον ἀντὶ δραχ. 5, καὶ οὐχὶ 10 ὡς ἐκατονίσθη διὰ τοὺς νέους Πρόσκόπους, διὰ τὴν Λέσχην τῆς Ὁμάδος καὶ βιβλιοδετημένα μὲ πανὶ καὶ χρυσὰ γράμματα δραχ. ἐπὶ πλέον 4.

Εἶνε δὴστυχῶς ὀλίγα καὶ ὅσοι κατανοοῦν τὴν χρησιμότητα αὐτῶν στείλουν τὸ ἀντίτιμον εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

Λέγομεν συνήθως: ιδού άτομον καλού χαρακτήρος, αλλά τί ἄρα ἐστὶ χαρακτήρ:

Χαρακτήρ εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν καλῶν καὶ κακῶν ἔξεων, ἢ τοὶ τὸ ἄθροισμα τῶν προτερημάτων καὶ ἐλαττωμάτων ἐνὸς ἀτόμου. Ἐὰν ἄρα ὑπερισχύουν τὰ προτερήματα, εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐλαττώματα νὰ εἶναι ἀφανῆ ὁ χαρακτήρ λέγεται καλός. Ἐὰν δὲ τὸναντίον τὰ ἐλαττώματα καθιστοῦν ἀφανῆ τὰ προτερήματα ὁ χαρακτήρ καλεῖται κακός, αἰσχρός. Ὁ χαρακτήρ δεικνύει τὴν ἰσχὺν τῆς θελήσεως τοῦ ἀτόμου.

Ὁ Προσκοπισμὸς ἀγωνίζεται ὥστε ὁ πρόσκοπος νὰ γίνῃ καὶ νὰ εἶναι πάντοτε ἐν τῷ βίῳ του καλοῦ χαρακτήρος. Ὁ ἔξοχος νοῦς προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὁ ἀδάμαστος καλὸς χαρακτήρ τῶν ἄλλων σέβας καὶ τὴν ὑπόληψιν. Τὸν λόγον ἐνὸς ἀνθρώπου μὲ χαρακτήρα (1).

Ὁ πρόσκοπος ἄρα, τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ λόγος πῆρεται τοῖς πᾶσι νὰ εἶναι πιστευτὸς καὶ ὅστις πρέπει νὰ ἐπιβάλλεται εἰς πάντας, πρέπει νὰ εἶναι χαρακτήρος ἀδαμάστου, ἀλλὰ καὶ χρυστόθους.

Ἄλλὰ ποῖοι ἄρα γε εἶναι ἄνθρωποι χαρακτήρος; Πρέπει νὰ εἶναι κνεῖς σπουδασμένοι καὶ ἐγγράμματος ἵνα ἔχῃ χαρακτήρα;

Ὁ χαρακτήρ δὲν εἶναι ἀπόρροια καὶ ἀποτέλεσμα τῆς διανοητικῆς ἀξίας ἐνὸς ἀτόμου, οὐδὲ καὶ τοῦ πλούτου αὐτοῦ. Καὶ ὁ πᾶμπτωχος καὶ ἀγρόμματος δύναται νὰ ἔχῃ χαρακτήρα, ἀρκεῖ νὰ ἐκτελῇ τὸ καθήκον σου. Καὶ ὁ τέλειος ἐπιστήμων, ἂν δὲν ἔχῃ χαρακτήρα, εἶναι ἄχρηστος καὶ ἐπικίνδυνος. «Ἐνα δράμι καλῶν πράξεων» εἶπεν Ἀγγλος σοφός «ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ μίαν ὀκτῶν ἐπιστήμης». Διὰ τοῦτο πολλοὶ βλέπομεν ἀνθρώπους ἐντελῶς ἀπαιδευτοὺς μὲ μίαν λέξιν νὰ ἐπιβάλλονται εἰς ἀσυγκρίτως σοφωτέρους των.

Ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου ἀδικόπως μεταβάλλεται ἐπὶ τὸ ἀγαθώτερον ἢ χειρότερον. Ἴνα λοιπὸν τελειοποιώμεν αὐτὸν χρειάζεται ἀσκήσις συνεχής, εἰς καλὰς πράξεις, θέλησις ἀδάμαστος καὶ ὁμολογία ἄπνοον. Ἄν συναντήσῃς προσκόμματα ὑπέροχά τα. Ἐὰν στιγμιαίως ἀποτύχῃς, ἐπανάρχισον τὸν ἀγῶνα. Διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς τὰ πάντα κατορθοῦνται. Ἐπίσης χρειάζεται πείρα συνεχῆ καὶ μακρά. Ἐπομένως ἡμεῖς, ὡς μικροὶ τὴν ἡλικίαν δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένωμεν εἰς κάθε τι πού σκεπτόμεθα, οὐδὲ ν' ἀκούωμεν καὶ τὸν τυχόντα, ἀλλὰ νὰ συμβουλευώμεθα πρόσωπα πεπειραμένα καὶ ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἐκτιμώμενα.

Ἄν λοιπὸν ὁ Πρόσκοπος δὲν εἶναι ὀπλισμένος μὲ πρακτικὴν τινα καὶ ἐνεργὸν δύναμιν, ἠνωμένην μὲ θέλησιν, ἥ τις ὡς εἶπομεν εἶναι ἡ βίσις τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μὲ φρόνησιν, ἡ

ζωή του θὰ ἦτο ἀνωφελὴς καὶ ἄσκοπος. Θὰ ὁμοιάζε μὲ τὰ λιμνάζοντα ὕδατα ἅτινα βλάπτουσι ἐνῶ πρέπει νὰ ὁμοιάζῃ μὲ νερὸ ρέον ἀδιακόπως, διότι μόνον τοῦτο ὠφελεῖ.

Ὅταν ἐκ φύσεως ἢ ἄλλως πῶς ὁ χαρακτήρ εἶναι πεπρωκτικὸς μὲ πολλὰ προτερήματα καὶ μὲ φρόνησιν, τότε ἀσφαλῶς ὀδηγεῖται οὗτος εἰς ὑψηλὰς ιδέας καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος. Τότε βαδίζει πρὸς τὴν τελειότητα. Ὅταν ὁμῶς τὸναντίον ἔχει χαρακτήρα ἐνεργητικὸν μὲν ἀλλ' ἐπτερημένον ἀκεραιότητος καὶ ἀγαθότητος, τότε ἀποβαίνει προσωποποίησης τοῦ κακοῦ καὶ ὄργανον αὐτοῦ. Ὁ καλοῦ χαρακτήρος ἄνθρωπος φαίνεται ἀπὸ τὰ ἔργα του. Εἶναι ἔντιμος, σέβεται πᾶν καλόν, πᾶσα εὐγενῆ ιδέα καὶ οὐδένα περιφρονεῖ.

Μὴ λησμονώμεν ὁμῶς, ὅτι ἵνα ὁ καλὸς χαρακτήρ γίνῃ αἰσθητὸς ὑπὸ τῶν ἄλλων χρειάζεται θέλησις.

Ἀγωνισθώμεν διὰ τὸν χαρακτήρα μας, διὰ νὰ τὸν κάμωμεν τελειότερον! Καὶ αὐτὸ μόνον εἰς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ Προσκοπισμοῦ εὐρίσκεται.

Θεσσαλονίκη

A. ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ

Ἐν. 5. Ὁ.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ πάντες οἱ διαχειριζόμενοι φύλλα τοῦ Περιδικοῦ κ. κ. Ἐφροῖ ἢ Α. Ο. νὰ μὴ παραμελῶσι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀπωλήτων φύλλων καὶ τὸν λ)σμὸν διὰ τὴν τάξιν.

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΑ ΠΤΗΚΑ

Ὅταν μᾶς λέγουν «ὁ Πρόσκοπος πρέπει ν' ἀγαπᾷ τὰ ζῶα» μέσα στὰ «ζῶα» περιλαμβάνονται βέβαια καὶ τὰ πτηνὰ πού μᾶς παρέχουν καὶ αὐτὰ πολλὰς ὠφελείας. Αἱ χελιδόνες, π. χ. παρατηρήθη ὅτι φέρουν 21 φορές τὴν ἡμέραν (οἱ γονεῖς) τροφήν στοὺς νεοσσούς των, ἄρα ἐν ζεύγος τέτοιων πτηνῶν ἀπὸ τὰς 4 τὸ πρῶτ' ἕως τὰς 8 τὸ βράδυ ἐπισκέπτεται 640 φορές τὴ φωνηά του τὴν ἡμέρα. Κάθε φορὰ δὲ οἱ γονεῖς φέρουν τὸ λιγώτερον δέκα ἔντομα στὰ μικρά τους, ἢ τοὶ 83 χιλιάδας τετρακόσια ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ ἂν βάλωμε ἄλλα πεντακόσια ἔντομα πού καταναλίσκουν οἱ γονεῖς γιὰ τροφή δική τους, ἔχομε 6900 σὲ μίαν μέρα καὶ 207000 σ' ἓνα μῆνα.

Ἄν δέ, λάβωμεν ὑπ' ὄψιν πῶς οἱ γονεῖς τρώγουν (κατὰ μετρίους ὑπολογισμοὺς) 30 χιλιάδες ἔντομα, οἰκογένεια ἀπὸ ἑπτὰ χελιδόνας θὰ καταναλίσκῃ διακοσίας δέκα χιλιάδας ἔντομων κατὰ μῆνα.

Ἀπ' αὐτὸ φαίνεται πῶς ἑκάτὸ οἰκογένεια χελιδόνων ἀπαλλάσσουν ἓνα χωριὸν πλέον τῶν εἰκοσιενὸς ἑκατομμυρίων ἐνοχλητικῶν καὶ ἐπιβλαβῶν κωνώπων γιὰ ἓνα μῆνα μόνο!

1) Εἰς τὸ ἔξῃς λέγοντες χαρακτήρα θὰ ἐννοοῦμεν τὸν καλὸν χαρακτήρα.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Ζώναι δερμάτιναι ἐγχώριαι	Δρ.	5.—
» Ἀγγλίας ἐκ πεπιεσμένου χόρτου	»	4.—
Παντελόνια serge ἐγχώριου κατασκευῆς	»	14.50
Παντελόνια χειμερινὰ Ἀγγλίας Α'	»	13.—
» » » Β'	»	8.—
Σουγιάρδες μονοί	»	4.—
Μανδύλια χρωματιστά	»	2.—
» τρίγωνα	»	1.50
Ὑποκάμησα στρατιωτικὰ χωρὶς γιανὰ καὶ τσέπες	»	13.50
Κόλτσεσ	»	8.—
Πῆλοι Προσκόπων Ἀγγλίας	»	5.—
Πηλίκια μαθητευομένων	»	6.25
Θῆκαι πελέκεων	»	2.—
Σάκκοι ράχως	»	11.—
Ταινίαι «ἔσο ἔτοιμος»	»	0.20
Σφαῖραι flomber τὸ κυτίον	»	10.—
Ὑποστηρίγματα σάκκων	»	2.—
Παντελόνια θερινὰ	»	11.—
Ἐγκόλπιον Ἀρχηγοῦ	»	1.—
Ἐγκόλπιον μαθητευομένου Β' τάξ.	»	0.30
» » Α' τάξ.	»	0.30
» Δοκίμου	»	0.30
» Προσκόπου Β' τάξεως	»	0.70
Ἐκθεσι, Προσκοπικῆς ἐργασίας Δυτ. Μακεδονίας ὑπο τοῦ Γ. Ε. Ν. Γύπαρη	»	0.40
Τί εἶνε «Προσκοπισμός»	»	0.25
Ἀσκήσεις Πεζ. Γυμνασίων	»	0.50
Ἐγκόλπιον τοπογράφου	»	0.70
Ὅδηγίαι δι' Ἀρχηγούς	»	0.50
Γνώσεις Δοκίμου	»	0.10
Δελτία ταυτότητος	»	0.05
Βιβλία ἀναφορᾶς	»	1.35
Ἐμφανισμὸς χακὶ θερινὸν ἢ ὑάρδα	»	4.—

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ παραγγέλλοντες νὰ γράφουν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἀποθήκην ἔχοντες ἔγκρισιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Γ. Ε. με καθυπογραμμένην ὑπογραφήν, στέλλοντες συγχρόνως καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰδῶν. Τὰ ταχυδρομικὰ καὶ οἱ ναῦλοι βεβρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.

Ἄρθρον 7 Κανονισμοῦ. Ὁ εἰς τοὺς Προσκόπους πωλούμενος ἱματισμὸς καὶ ἐξάρτησις ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ Σῶμα. Ἄμα τῇ παραίτησιν ἢ διαγραφῇ αὐτῶν ἀφαιλοῦσι νὰ ἐπιστρέψωσιν ὅλα τὰ εἰς τὴν κατοχὴν των εὐρισκόμενα Προσκοπικὰ εἶδη, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐξαίρεσεως.

Τὰ εἶδη ταῦτα ἐκτιμῶνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἀναλόγως τῆς φθορᾶς, ἣν ὑπέστησαν, καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν καταβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸν Πρόσκοπον.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἢ δωρεὰ Προσκοπικῶν εἰδῶν εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον μὴ ἀνήκον εἰς τὸ Σῶμα. Οἱ Ἀρχηγοί, Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐφοροὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης ὃ δὲ Διευθυντὴς θὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀποστηροτάτην τιμωρίαν παντὸς παραβάτου, ἐπιζητῶν δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν διὰ τοῦ Νόμου κατὰδίκην αὐτοῦ.

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΔΕΝ ΧΑΝΕΙ ΠΟΤΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΟΥ

Ὑποθέσωμεν ὅτι εἶναι μεγάλη κακοκαιρία καὶ ἀναγκάζεται νὰ μείνης μιὰ ἢ καὶ περισσότερες ἡμέρες κλεισμένος εἰς τὸ σπίτι σου, πῶς θὰ περάσῃς τὶς ὥρες σου; Θὰ χασμουριέσαι ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ ἢ θὰ κάνῃς διάφορες ἀκαταστασίες πού θὰ σὲ κάνουν νὰ γίνεσαι ἀντιπαθητικὸς καὶ ἐνοχλητικὸς;

Δὲν πιστεύω, γιατί ἀφοῦ εἶσαι πρόσκοπος θὰ ξεύρης πῶς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ χάνῃς τὸν πολύτιμο καιρὸ σου.

Εἶσαι ἀναγκασμένος νὰ μένης εἰς τὸ σπίτι; Νὰ μὴ περιστάσις νὰ μάθῃς μερικὰ πράγματα πού ἴσως νὰ μὴ τὰ ξεύρης. Α. χ. πήγαινε εἰς τὴν κουζίνα—ὄχι βέβαια γιὰ ν' ἀνοίγῃς ὅλες τὶς καταρῶδες καὶ νὰ δοκιμάζῃς—γιὰ νὰ παρακαλέσῃς τὴ Μητέρα σου ἢ τὴ μηλείρισά σου νὰ σοῦ μάθῃ κανένα νόστιμο φαγητὸ καὶ ὅταν θὰ εἶσαι καμμιά φορὰ στὸ προσκοπικὸ στρατόπεδο θὰ ἴδῃς πόσα συγχαρητήρια θὰ ἔχῃς ἀπὸ τοὺς συναδέλφους σου. Ὅστερα ρώτησε νὰ σοῦ ποῦν καὶ μερικὰ πράγματα γιὰ ραπτική, φρόντισε νὰ ἴδῃς ἀπὸ τί μικρὸ πρᾶγμα ἔχουν ἀνάγκη εἰς τὸ σπίτι σου καὶ φτιάξε το μόνος σου.

Ἀσχημο θὰ εἶναι νὰ ἐγκαταστήσῃς κανένα ἡλεκτρικὸ κουδοῦνι, νὰ φτιάξῃς κανένα σπιτάκι, γιὰ τὸν σκυλό του, κανένα τραπεζάκι γιὰ τὰ ἐργόχειρα τῆς μητέρας σου;

Τί ἱκανοποίησις διὰ τοὺς γονεῖς σου καὶ γιὰ σέαχ τὸν ἴδιο νὰ μὴν ἀφίνης νὰ σοῦ ξεφεύγῃ οὔτε μιὰ εὐκαιρία πού νὰ μπορῇς νὰ φαίνεσαι χρήσιμος εἰς τοὺς ἄλλους!

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).

Διὰ Alex

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλληλογραφοῦντες πρὸς τὸ Κέντρον καὶ ἰδίᾳ οἱ στέλλοντες ἐπιταγὰς, νὰ μὴ θέτωσι τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν Διευθυνόντων τὴν ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπευθύνονται ἀλλὰ νὰ ἐπιγράψωσι: «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀποθήκης Σ. Ε. Προσκόπων», «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιόδικου Ζ. Π. Σ. Ε. Προσκόπων», «Πρὸς τὸν Κύριον Γενικὸν Ἐφορον Σ. Ε. Προσκόπων, ὁδὸς Νίκης, 11 εἰς Ἀθήνας». Ἄλλως προκαλοῦσιν ἀταξίαν καὶ δυσκολίαν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐπιταγῶν.

Νὰ μὴ λείπη, ὀλογράφως, ἡ λέξις «Προσκόπων» καὶ ἡ προσκοπικὴ σφραγὶς διὰ νὰ ἔχετε τὴν νόμιμον ταχυδρομικὴν ἀτέλειαν διὰ τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας πάντοτε καὶ με σφραγίδα.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μετ' ἄλλογον ἠκούσθησαν εἰς τὴν διαδρομον οἱ δειλοὶ βηματισμοὶ τοῦ Ἀλφρέδου ἐνῶ ὁ διευθυντὴς ἔλεγε κατ' ἑαυτὸν :

— Πάει, ἐξώφλησε κι' αὐτός. Τώρα εἶμαι περιεργος νὰ δῶ τί ἄλλο ψέμμα θὰ βρῆ. Ἐσώδευον τὸ μισθό τους ἵνα σὺ πιστὸ καὶ σ' ἄλλαις ἀσωταίαις καὶ ἀπὸ οἰκονομία τίποτε.

Αἱ ἐλπίδες τοῦ Ἀλφρέδου διεψεύδοντο· τί ἄλλο μπορούσε νὰ κάμῃ;

Ἄφου ἐπὶ πολὺ ἀκόμη ἐβασάνισε τὸν ἑαυτὸν του, ἐπῆγε εἰς τὸ κατάστημα ἑνὸς φερρετροποιῦ νὰ ἐρωτήσῃ καὶ νὰ τοῦ προτείνῃ μερικὸς ὄρους.

— Καὶ τί μπορεῖ νὰ κοστίσῃ ἕνα φέρετρο, κύριε, ἤρωτησεν ἀποτόμως.

— Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ θᾶχῃ, ἀπήντησε ἐκεῖνος.

— Εἶνε γιὰ τὴ μητέρα μου, προσέθηκεν ὁ Ἀλφρέδος.

— Καλὴ θὰ κάνῃς νὰ πᾶς ἵνα τὸν παπᾶ τῆς ἐνορίας σου, εἶπεν ὁ φερρετροποιός, γιατί μου φαίνεται πῶς δὲν βαστάει ἡ σακούλα σου γιὰ τέτοια πράγματα. Ἐδῶ εἶνε λίρες, καὶ σὺ δὲν φαίνεσαι νὰ ἔμπαρῃς νὰ κερδίσῃς λίρες γιὰ ἕνα μῆνα.

Τὸ παιδί ἐξέσπασεν εἰς δάκρυα.

— Θὰ σοῦ πληρώσω, κύριε, τακτικὰ τρία σελήνια τὴν ἐβδομάδα, ἀρκεῖ νὰ μοῦ φτεριάσῃς ἕνα φέρετρο γιὰ τὴν μητέρα μου.

— Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν γίνονται μὲ τὰ τίποτα, ἀπήντησε ἐκεῖνος· ἂν μπορῆς νὰ μοῦ δώσῃς γιὰ προκαταβολὴ δύο λίρες...

— Τότε θὰ τὰ κάμῃς ὅλα;

— Ναί, θὰ τὰ κάμω, ἀφού μοῦ δώσῃς καὶ τὴν ὑπογραφή σου πῶς θὰ μοῦ δίνῃς τακτικὰ τρία σελήνια τὴν ἐβδομάδα καὶ δὲν ἔχεις τίποτα συγγενεῖς, φίλους;

— Κανέναν, κύριε, κανέναν μόνον τὴν μητέρα μου εἶχα, τώρα πάει κι' αὐτή...

— Καλὰ, αὐριο φέρε μου τῆς δύο λίρες καὶ γὼ τὰ διορθώσω ὅλα.

» Ποτὲ δὲν πιστεύω νὰ εὐρέθῃ παιδί εἰς τοιαύτην ἀμνηχανίαν.

Δύο λίρες ἐντὸς 24 ὥρων!

Αὐτὴ λοιπὸν ἦτο ἡ ἀνταπόδοσις τῶν ὄσων ἢ μητέρας εἶχεν ὑποφέρει χάριν αὐτοῦ.

Ἐκείνη, ἡ ὁποία τόσο πολὺ εἶχεν ὑποφέρει, τόσο εἶχεν ἐργασθῆ, νὰ ταφῇ ὡς ἐπαῖτις!

— Ποτὲ δὲν ἐζήτητε βοήθεια ἀπὸ τὴν ἐνορίαν, ἐνόσω ἔζη, καὶ τώρα ποῦ εἶνε πεθαμένη καὶ δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ τίποτα, νὰ τὴν ἀφήσῃ ἔτσι;

Ἡ καρδιά του ἐκτύπα δυνατὰ, ἐνῶ διήρχετο τοὺς δρόμους τῆς Βίρμιγγχαμ.

* *

Ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὰς προθήκας ἑνὸς ἐμπορικῆ ἤτο τόσοσ πολλὸς κόσμος ὥστε δὲν μπορούσε νὰ περάσῃ, ἂν καὶ ἐβιάζετο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπίτι του.

Μέτα εἰς τὸν κόσμον, δύο κυρία ὄπισθεν τῶν ὁποίων εὐρίσκετο, ἐγέλων καὶ συνομιλοῦν, ἡ δὲ ὀμιλία των ἔφθασε μέχρις αὐτοῦ.

— Θὰ μῶ μὲτα νὰ ἀγοράσω μερικὰ πράγματα, εἶπεν ἡ μία εἰς τὴν ἄλλην, ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι δὲν ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ τίποτα, ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ μανδήλια μὲ τὸ κίντημα μοῦ ἤρεταν. θὰ πάρω ὅμως καὶ λίγη κορδέλλα καὶ κορδόνι.

— Ἐγὼ θὰ περιμένω, ὡς ποῦ νὰ πάρω τὸν ἄλλο μισθό, γιατί τώρα δὲν ἔχω λεπτὸ μαζύ μου.

— Ἐγὼ μόλις τώρα τὸν ἐπῆρα· ἐπτά λίρες. Δύο

ΤΥΠΩΘΗΣΑΝ τὰ ἀφορῶντα τὰς Περιφερείας κλ. Πρότυπα ὑπ' ἀριθ. 1, 3, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 καὶ 19, πρὸς δραχ. μίαν ἢ δεκάς ἕξ ἐνὸς ἐκάστου.

Αἱ προτάσεις ἠθικῶν ἀμοιβῶν καὶ ἀριστείων τιμῶναι ἢ ὑπ' ἀριθ. 8 λεπτά 30 καὶ ἢ ὑπ' ἀριθ. 8A λ. 40 ἐκάστη.

Αἱ παραγγελίαι διευθύνονται πρὸς τὴν Ἀποθήκην Σ. Ε. Π. ὁδὸς Νίκης ἀρ. 11, συνοδευόμεναι καὶ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτίμου.

Μὴ λησμονῆτε τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὀπισθεν σελίδος τοῦ ἀποκόμματος τῶν ἐπιταγῶν!

Ἔβλα στὴν τσέπη, μοῦμεινε δὲ τὸ πεντόλιτρο χαρτί τὸ ἔχω μὲ τὴν διευθυσίν μου ἐντὸς φακέλλου, νὰ τὸ στείλω εἰς Χόλμπορο, γιατί θὰ φύγω αὐριο γιὰ κεί, γιὰ νὰ μείνω λίγες ἡμέρες.

Ἐβλε τὸ χέρι τῆς εἰς τὴν τσέπην τῆς, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι κατεῖχε τὸ ποσὸν αὐτό.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἀλφρέδου ἠκολούθησαν τὸ χέρι ἐκεῖνο, ἡ δὲ καρδιά ἐρράγισεν ὅταν εἶδε τὰ χρυσὰ ἐκεῖνα νομίσματα.

— Κεντημένα μανδήλια, ποῦ δὲν τῆς χρειάζον-

ται και κορδέλλα και κορδόνι... και η μητέρα μου χωρίς φέρετρο!

»Εν ριπή ὀφθαλμοῦ, χάρις εἰς τὸν πολὺν κόσμον, τὸ χέρι τοῦ Ἀλφρέδου εἰσῆλθε εἰς τὴν ἀνοικτὴν τσέπην καὶ μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα ἔγινε κάτοχος τῶν εὐρισκομένων ἐν αὐτῇ.

»Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, ἀφοῦ προκατέβαλε τὰς δύο λίρας εἰς τὸν φερετροποιόν, διέτρεξε δέκα μίλια γιὰ νὰ ταχυδρομήσῃ τὸν φάκελλον ἐκεῖνον ποῦ περιεῖχε τὸ γραμματίον τῶν πέντε λιρῶν πρὸς τὴν διεύθυνσιν ποῦ εἶχεν, διότι τὸν ἀφήξεσε μαζὺ μὲ τὰς δύο λίρας.

Στὴν ἐπιστροφή του δὲ ἠγόρασε καὶ ὀλίγα ἄνθη.

— Γιὰ τὴν μητέρα μου, εἶπε, μόνος του εἶνε τὰ τελευταῖα ποῦ θὰ κρατήσῃ στὰ χέρια της.

— Μητέρα μου, ἀγαπητή, ἐπιθύρσειεν ὁ Ἀλφρέδος εἰς τὸ κωφὸν αὐτῆς, ἅμα ἔβαλε τὰ ἄνθη στὰ χέρια τ.ς ὅτι ἔκαμα, τὸ ἔκαμα γιὰ χάρι σου.

Βλέπων τὴν ἡσυχον μορφήν τῆς μητέρας του, συνε-

ΕΔΩΚΑΤΕ κ. Ἀρχηγοὶ παραγγελία στὴν ἀποθήκην τοῦ Σώματος γιὰ «Ἐλεγχὸ Μαθητευομένων» (πρὸς δραχ. 1,60) καὶ Προσκόπων (πρὸς δρ. 2,80) ἢ κλονεῖτο ἀπὸ βαθεῖς στεναγμοῦς, ἀμέσως ὅμως πάλιν ἐπήγε πλησίον τῆς καὶ ἤρχισε νὰ λέγῃ κλαίων :

— Μητέρα μου, ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα θὰ τὰ δώσω ἴσως μιά μέρα, αὐτὸ τὸ δεκίζομαι ἐνώπιόν σου. Δὲν ἠμποροῦσα νὰ κάμω ἄλλῶς. Ξεύρεις ὅτι θὰ προτιμοῦσα νὰ πεθάνω ἀπὸ τὴν πείνα παρά νὰ κλέψω μιά πεντάρα γιὰ τὸν ἑαυτὸν μου... Δὲν εἶμαι κλέπτῃς... εἶμαι τὸ παιδί σου!

* *

Εἴκοσιν ἐβδομάδες εἶχαν παρέλθει καὶ ὁ φερετροποιὸς εἶχε λάθει καὶ τὴν τελευταίαν δόσιν τοῦ χρέους τοῦ Ἀλφρέδου.

Μετὰ δώδεκα ἀκόμη ἐβδομάδας ἡ κυρία ἐκείνη, τῆς ὁποίας τὸ χρηματοφυλάκιον μετὰ τῶν δύο λιρῶν καὶ τοῦ γραμματίου εἶχεν κλαπῆ, ἔλαβε μικρὸν δέμα ἀπὸ Χόλμπορο καὶ μίαν ἐπιστολήν.

— Τὸ δέμα αὐτὸ, τῆς ἔγραφεν ἡ φίλη της, ἡ ὁποία τὸ ἔστειλεν, ἐρρίφθη διὰ τοῦ παραθύρου καὶ ἀπευθύνεται εἰς σέ.

— Τί περίεργο πρᾶγμα ἀνεφώνησε ἀναγινώσκουσα τὴν ἐπιστολήν ἡ κυρία, καὶ ἀμέσως ἔκοψε τὸ σχοινίον τοῦ δέματος... Πῶς!... τὸ μαντῆλι μου... καὶ τὸ παλιό μου πορτμονέ... καὶ... ἀλήθεια, μπαμπᾶ, εἶ... εἶνε καὶ δύο λίρες μέσα! Τί σημαίνουν ἄρα γε ὅλα αὐτά;»

* *

— Καὶ εἶσαι βέβαιος ὅτι ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶνε ἀληθινή; ἠρώτησεν ὁ ἕνας ἐκ τῶν φίλων μου.

— Ἀληθεστάτη, ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

— Καὶ ἐγνώρισες τὸ παιδί αὐτό;

— Εὐρίσκειται ἔμπροστά σας καὶ εἶς ὁμιλεῖ, προσέθηκεν ὁ τραπεζίτης.

(Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ). Σμῶρην

Π. ΠΕΡΓΑΝΤΗΣ
Υἱὸς 1ης Ὁμ. Σμ.

Η ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Ὁ πατέρας τοῦ Γιάγκου, μέλος Τ. Π. Σ., παρακολουθῶν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Προσκοπισμοῦ, εἶδε καὶ ἠσθάνθη τὰς μεγάλας ὠφελείας του. Εἰς τὴν ἐσπερινὴν οἰκογενειακὴν συγκέντρωσιν μετὰ διαφόρων συζητήσεων ὁ πατέρας λέγει :

— Ἀπόψε θὰ μας περιγράψῃς μιὰ ἐκδρομὴ αἱ, Γιάγκο; Νὰ μας πῆς τί καταλαβαίνει κανεὶς εἰς τὸν ὠραῖον ἐκεῖνον περίπατον τῆς ἐξοχῆς. Μὴ μᾶς προσθέσῃς ὅμως δικὰς σου ιδέας. Σύμφωνα;

— Ναι, πατέρα, ἀλλὰ... — Τί ἀλλὰ καὶ ξαλλὰ!.. Μήπως εἶναι δύσκολο πρᾶγμα; — Ὀλίγον... Θὰ προσπαθῆσω ὅμως νὰ σὰς διηγηθῶ μιὰ ἐκδρομὴ. Νὰ μοῦ συγχωρῆτε ὅμως τὰς τυχόν ἀσυναρτησίας.

— Δὲν πειράζει. Ἄρχισε λοιπὸν καὶ λέγεται ὅπως τὰ εἶδες.

* *

— Ἡ αὐλὴ τοῦ σχολείου ὠρίσθη ὡς τόπος συγκεντρώσεως διὰ τὴν 6 μ. μ.

Οἱ πρόσκοποι, ἕως τριάντα, ἦλθαν μισὴν ὥραν πρὶν ἀπὸ τὴν ὠρισμένην. Ἄλλοι στέκονται καὶ συνομιλοῦν διὰ τὴν ἐκδρομὴν, ἄλλοι παίζουν ποδόσφαιρον, καὶ μερικοὶ ἐτοιμάζονται διὰ τὴν πορείαν. Εἰς ἓνα σφύριγμα τοῦ ἀρχηγοῦ, ὅλη ἡ ὁμάς στέκεται παρατεταγμένη, ζωηρῆ, μὲ τὸ κορμί ὄρθιον, τὸν κορτὸν παρὰ πόδα καὶ τὸν γηλὸν εἰς τὴν ῥάχην. Ἐκεῖ πίσω, εἰς τὸ τέλος τῆς παρατάξεως, εἶναι τέσσερες πρόσκοποι ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους, οἱ ὁποῖοι θὰ φέρουν τὰ δύο καζανάκια τῆς ὁμάδος καὶ τροφίμα.

Ἐξαφνα, ἀντήχησεν ἡ ὀξεῖα φωνὴ τῆς σάλπιγγος.

Οἱ πρόσκοποι κατὰ τετράδας καὶ μὲ τακτικὸν βῆμα κινοῦνται πρὸς τὰ ἔμπροσ.

Βαδίζουν ἕως εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως μὲ τὸ ἴδιον βῆμα, ποῦ μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ ἀλλάζει ἔπειτα εἰς βῆμα ὁδοπορικόν.

Περνοῦν ἓνα λόφον πετρώδη, κατόπιν στρέφουν ἀριστερὰ, ἀναβαίνουν μίαν καταπρασίνην κορυφὴν καὶ διὰ κάμψοσιν ὥρα περνοῦν ἀκόμη τέτοια μέρη. Σταματοῦν διὰ νὰ ξεκουραστοῦν καὶ πάλιν βαδίζουν. Ἀνέρχονται εἰς ἀνηφορικὸν δρόμον, δεξιὰ μὲ δένδρα, καὶ ἀριστερὰ μὲ χωράφια καὶ ἀμπέλια. Ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὰ πλαγιασμένα δένδρα, ὀλίγον βαθειά, περνα μικρὸ θυάκι καὶ ὁ θόρυβός του ἀκούεται ὡς μία παρᾶξενη, εὐχάριστη ὅμως μουσικὴ.

Ὁ ἥλιος βασιλεύει καὶ αἱ τελευταῖαι του ἀπτινες χρουσίζουν τὰ στάχυα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὸ λεπτόν καὶ ἐρεθιστικὸν ἀεράκι κινοῦνται ἐπάνω καὶ κάτω ὡς πρασινοκίτρινα κύματα καὶ ἀλληλοχτυποῦνται ὡς λογοφόροι ἔχθροί.

Ὀπίσω, εἰς τὸ βάθος, μακρὰ, ἡ πόλις, εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου, ὀλίγον κατ' ὀλίγον κρύβεται ἀπὸ τὰ βλέμματα τῶν προσκόπων. Ἐνύκτωσε πλέον. Προχω-

ροῦν μὲ τὸ φῶς τοῦ ἀργυροῦ δίσκου τῆς σελήνης, ἢ ὁποῖα ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀνατέλλει. Ἦρχιζαν νὰ κουράζονται· καὶ οἱ πλέον εὐθυμοὶ ἀρχίζουν νὰ τραγουδοῦν πατριωτικὰ ᾄσματα. Προχωροῦν ἀκόμη καὶ ἡ σιωπὴ ἀρχίζει νὰ ἐπιβάλλεται εἰς ὄλους ἀπὸ τὸ νύσταγμα. Τὰ βήματα γίνονται ἀραιότερα καὶ τὰ πόδια σύρονται μὲ ὀκνηρίαν.

Καὶ ἔξαφνα μερικοὶ φωνάζουν:

— Νά το! νά το!..

— Ποιό; Τί εἶναι;

— Δὲν βλέπεις ἐκεῖ κάτω τὰ φῶτα; ...

— "Α! ναι! ...

Πράγματι εἶναι τὰ τελευταῖα φῶτα τοῦ χωριοῦ. Ἐντὸς ὀλίγου φθάνουν εἰς ἄλλον λόφον, ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸν καὶ . . . σταματοῦν.

Οἱ πρόσκοποι, δυσχεστετημένοι ψυθιρίζουν:

— Τί; Δὲν θὰ καταβοῦμε στὸ χωριό; Γιατί; Τί κρῖμα . . .

Ἐπειτα ἀφήνονται κατὰ γῆς οἱ κοντοὶ καὶ τὰ σακ-

ΟΡΟΣ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΣ

Αἱ ἐγγραφαὶ συνδρομῶν εἰς τὸ Περιοδικὸν ὑπολογίζονται πάντοτε ἢ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου ἢ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους.
Οὐδεμίαν πληρωμὴ ἀναγνωρίζεται ἄνευ ἐναρίθμου ἀποδείξεως. Ὅσοι δὲν τὴν λαμβάνουν *ἐγκαίρως* πρέπει νὰ τὴν ζητοῦν ἀμέσως.

κίδια καὶ λύνονται οἱ κουβέρται. Ὁ γλυκὸς ξεκουραστικὸς ὕπνος τοὺς καταλαμβάνει ὄλους. Μόνον ὁ σκοπὸς δὲν κοιμᾶται.

* *

Χαράζει. Ἡ σάλπιξ σημαίνει: «Ἐγερτήριο!» Ἀπὸ τοὺς κοιμωμένους οἱ περισσότεροὶ μισοσηκωνοῦνται, χασμουριῶνται καὶ τεντώνουν τὰ χέρια τους. Ἐπειτα ὄλοι, ὁ ἓνας κατόπιν τοῦ ἄλλου τρέχουν εἰς τὸ πλησίον θανάκι νὰ νιφθοῦν. Προσεύχονται καὶ τρώγοντας κἄτι γὰ νὰ γελᾶσουν τὴν ἄγρια ὄρεξί τους, παρατηροῦν τὴν δολομπερη αὐγὴ, τὸν ἥλιον ποὺ παρατηροῦν χαρούμενος ἀπὸ τὸ δασωμένο βουνό, ἀπ' ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ θὰ φθάσῃ ἡ ἐκδρομὴ.

Ἐξαφνα, ἓνας ἀπὸ τοὺς προσκόπους, στέκεται εἰς τὴν ἄκρην τοῦ λόφου, τεντώνει τὰ χέρια του, ἀναπνέει βαθεῖα καὶ φωνάζει χαρούμενος.

— Νά τι θὰ πῆ ἔξοχή. Ἐδῶ, ὁ πρωῖνός ἀέρας γλυκός, καθαρὸς καὶ δροσερός, σοῦ γεμίζει τὰ στήθια καὶ σοῦ δίδει ζωὴν καὶ ὑγίαν. ὦ, ὦραϊα βουνά, καὶ σοῦ δίδει ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου! Πόσον σὰς χροσωμένα ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου! Πόσον σὰς ἐπιθυμοῦν ἐκεῖνοι ποὺ ζοῦν μέσα εἰς τὴν πόλιν καὶ πόσοι θὰ ἠθελαν νὰ σὰς γνωρίσουν!

* *

Ἦχει ἡ σάλπιγξ καὶ ἡ ὄμας ἀρχίζει τὴν πρωῖνήν της πορείαν ἀπὸ τὰ μονοπάτια τῶν ἀμπελιῶν, σκεπασμένα ἀπὸ ἀμυγδαλιές, συκιές καὶ ροδιές. Ὁ κυνηγός, πάρα πέρα, κάμνει κατόρθο.

Μετὰ μισῆς ὥρας εὐθυμον πορείαν, πλησιάζουν τὸ δάσος. Ἡ ὄμας προχωρεῖ, περισσότερο φαιδρὰ τώρα, καὶ τὸ ἐλικοειδὲς μονοπάτι εὐρύνεται καὶ σχηματίζει, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ δάσους μικρὰν πλατεῖαν.

Τί ὦραϊα ποὺ εἶναι! Ἄπ' ἐδῶ καὶ ἄπ' ἐκεῖ δένδρα ποὺ σιγὰ σιγὰ ἀναβαίνουν ἕως τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ. Τὸ ἔδαφός της χωρίζεται εἰς δύο, τὸ ἓνα εἶναι γυμνὸν ἀπὸ χόρτα καὶ τὸ ἄλλο καταπράσινον. Καὶ ὀλίγον πρὸς τὰ ἐπάνω πελώριος πλατάνος.

Ἐδῶ κατασκηνώνουν.

Γοργὰ στήνουν τὰ πέντε ἀντίσκηνά των, γελαστοὶ καὶ γεμάτοι ζωῆ. Ἡ ἐνωμοτία μὲ τὰ τρόφιμα καὶ ὁ μάγειρος διευθύνονται πρὸς τὸν πλατάνον, εἰς τὴν οἰάν τοῦ ὀλοῦ ἐτοιμάζει τὸ μαγειρεῖον.

Οἱ πρόσκοποι μάζεψαν φρύγανα καὶ ξερὰ κλαδιά, τὰ δύο καζανάκια μὲ νερὸ βράζουν εἰς τὴν εὐθυμον κοκκινοκίτρινην φωτιά. Τὸ πρωῖνὸν ὄρημα εἶναι ἔτοιμον. Παρατεταγμένοι, λοιπόν, ἔμπρὸς εἰς τὸν μάγειρον καὶ τὰ καζάνια, προτείνει μὲ τὴν σειρὰν τοῦ ἑκάστου τὸ δοχεῖον διὰ τὸ τσαῖ. Ἄμα τὸ ἔπιαν καὶ ζεστάθησαν, ἔσπευσαν εἰς ἓν σφύριγμα τοῦ Ἀρχηγοῦ των, νὰ παραταχθοῦν μὲ τοὺς κοντοὺς παρὰ πόδα, ἀκίνητοι, ἔτοιμοι διὰ γυμνάσια. Μὲ τὸ θυμικὸν «ἔν, δύο!» τοῦ ἀνωτέρου των, προχωροῦν πρὸς τὸ ἀνοικτὸν μέρος τῆς πλατείας διὰ νὰ κάμουν τὰς ὠρισμένας ἀσκήσεις: Βάδην, κατὰ τετράδας, ἐπ' ἀριστερά, ἐπὶ δεξιὰ, ἔμπρὸς, στιχηδόν, ἄλλτ, παρουσιάσατε, τροχάδην, κλίσεις κτλ. Ἐπειτα μίᾳς ὥρας ἀνάπαυσης. Ἄλλοι συνομιλοῦν εἴθυμα, ὕστερα ἀπὸ τὸ πολὺ ὀξυγόνον ποὺ ἀνέπνευσαν, ἄλλοι δεμβάζουν τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως καὶ ἄλλοι ποὺ ξεύρουν, καθαρῶς μικρὰ δενδράκια διὰ νὰ γίνουν μὲ τὸν καιρὸν ὦραϊα καὶ μεγάλα δένδρα.

Μέσα εἰς τὰ δύο καζανάκια βράζει τὸ φαγητὸν διὰ τὸ γεῦμα καὶ τότε - τότε ὁ μάγειρος τῆς ὀμάδος τὰ ξεσκεπάζει διὰ νὰ δοκιμάσῃ, ἔὰν ἔβρασεν ἢ θέλῃ καὶ ἄλλο ἄλας. Καὶ τότε, ἔν ᾧ ὁ ζωμὸς θορυβεῖ, ὅπως ἡ θάλασσα ποὺ τὴν κτυπᾷ ὁ ἔλιξ, ἐξέρχεται ἡ εὐωδιά τοῦ φαγητοῦ, γεμίζει τὸν ἀέρα καὶ οἱ μικροὶ λαιμαργοὶ συλλογίζονται τὴν ὄρεξί τους.

Τώρα, οἱ πρόσκοποι, κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα ἀκούουν καθισμένοι εἰς τὰ πράσινα χόρτα, τὴν διδασκαλίαν τοῦ ὑπαρχηγοῦ των περὶ ἀτομικῆς ὑγιεινῆς, καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἄρθρων τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Προσκόπων.

Μετὰ δύο ὥρας, ἀκούεται ἡ διαταγὴ τοῦ ἀρχηγοῦ εἰς τὸν συλλυγικτὴν: «Κτύπα συσσίτιον!» Τὸ σάλπισμα ἀντιλαλεῖ εἰς ὄλον τὸ δάσος καὶ οἱ πρόσκοποι παρατάσσονται ὀλίγον μακρύτερον ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον. Ἡ διανομὴ γίνεται μὲ τάξιν.

Ποὺ καὶ ποὺ ψυθιρισμοὶ τῶν λαιμαργῶν: Ὀλίγο μου ἔβαλες! — Βάλε μου ἀκόμη λίγο ζουμί! — Μπᾶ! μόνο τόσο ἐμένα; Κύταξε κείνου! — Παχύτερο κομμάτι νὰ μου βάλῃς!

— Αἱ! ντροπὴ παιδιά! Ὅ,τι σὰς δίδει σ' ἐκεῖνο νὰ εὐχαριστήσῃς . . ., φωνάζει ὁ ἀρχηγὸς ποὺ ἐπιτηρεῖ.

Πολλοὶ κάθηνται εἰς τὰς σκιὰς τῶν δένδρων, ἄλλοι εἰς ὑψωμα τῆς πλατείας, ἄλλοι παρὰ τὰς ρίζας τοῦ πλατάνου κρὶ μόνον ὁ σκοπὸς περιμένει νηστικός, ἀλλὰ πιστὸς εἰς τὸ καθήκον του. Ἀφ' οὗ ἀπόφαγαν, συνομιλοῦντες φαιδρὰ, ἐπήγαν νὰ πλυθοῦν καὶ νὰ

(*Ἴδὲ συνέχειαν εἰς σελίδα 350)

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Αἱ ὀμάδες τῶν προσκόπων Ἀθηνῶν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ἀ' Τ. Π. Σ. Α. ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν Ἀρχηγῶν κ. κ. Μίνδλερ, Ἡσαΐα καὶ Καρατζᾶ ἐπελή-

στίας μας διὰ τὴν συνδρομὴν τῶν προσκόπων εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν πέριξ τῶν Ἀθηνῶν διασυλλίων, εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων μεγάλων θέλει ὑποβοηθήσῃ τὸ ἔργον τῆς Δασικῆς ὑπηρεσίας

Ἡ 5. ΟΜΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΝ ΕΚΔΡΟΜῃ ΕΙΣ ΣΤΕΝΙΑΝ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ! !

« Μαιερική ἐν ὑπαίθρῳ ».

φθησαν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν πεύκων ἀπὸ τὰς κάμπας εἰς τὰ ἀλούλια τῶν Ἀθηνῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἠὲχαρίστησε τὸ Σῶμα διὰ τὴν πολύτιμον ταύτην ὑπηρεσίαν τῶν Προσκόπων διὰ τοῦ ἑξῆς ἐγγράφου:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Διεύθυνσις Δασῶν, Τμήμα Γ'.

Γραφεῖον Ἀναδασώσεων

Ἀριθ. Πρωτ. 5918

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1920.

Πρὸς τὸν κ. Ἐφορον τῶν Προσκόπων Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας
Ἐνταῦθα

Ἐπὶ τῷ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐ. ἑ. ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὰς θερμὰς εὐχαρι-

πρὸς ἀναδάσειν τῶν πέριξ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἀσκεπῶν ἐκτάσεων.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
(Ὑπογρ.) *Α. Μυλωνᾶς*

Ὁ Ἀ' Προσκοπικὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν δίδει τὴν 6 Φεβρουαρίου τρ. ἔτους τὸν ἐτήσιον αὐτοῦ χορὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐν τῷ κινηματοθεάτρῳ «Ἀττικὸν» πλουσίως διακοσμηθέντι.

Ὁ χορὸς, ὡς πάντοτε, προμηνύεται ζωηρότατος. Ἡ ζήτησις τῶν εἰσιτηρίων ἤρξατο ἀπὸ ἡμερῶν, τὰ δὲ θεωρεῖα ἀπεφασίσθη νὰ διατεθῶσι διὰ δημοπρασίας πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων. Ἐπιτροπὴ Κυριῶν καὶ Κυριῶν ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσιν τοῦ χοροῦ.

Ἀφίκετο ἐξ Ἑλβετίας ὁ Γεν. Ἐφορος τοῦ Σ.Ε.Π. κ. Κ. Μελάς καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὡς Γ.Ε.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΟΥ ΒΟΥΡΝΟΒΑ ΤΗΣ 17^{ΗΣ} ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1919

« Η Ελληνική Όμας (Όμ. Αη και Γη εν κινήσει.

ΒΡΥΟΥΛΛΑ (Σμύρνης)

Ο Αρχηγέων Υπερηγός της σχολικής Όμάδος της Αναξαγορείου Σχολής Μαυρίδης Νικ. έσωσεν εκ βεβαίου θανάτου κυρίαν τινά εκ Βρουύλων. Ούτος άντελήφθη την απελθησίαν της ένεκεν οικογενειακών λόγων και την παρηκολούθησεν, άθέατος, μεταβάσιν προς άγοράν δηλητηρίου. Τήν έπλησίασε κατά την είσοδον εις την οικίαν της και την κατέπεισε νύ του παραδώση τó δηλητήριον και είτα άνήγγειλε τó πρᾶγμα εις τούς οικείους της προς επίτηρησίαν της.
Ο κ. Τ. Ε. συνεχάρη έπαξίως τόν εν λόγω Πρόσκοπον.

ΣΕΔΙΤΣΑ (Κοζάνης)

Τήν περασμένην Κυριακήν έδόθη θεατρική παράστασις ύπερ της Όμάδος με τόν «Χορόν του Ζαλόγυου». Τό έργον είχεν άρκετήν έπιτυχίαν και οι φιλοπρόσκοποι θεαται απέκόμισαν αναλόγως πολύ καλάς έντυπώσεις διά την έορτήν και συνεχάρησαν τόν Αρχηγόν κ. Ι. Κίτσον διά την δραστηριότητά του εύχηθέντες όπως παρακολουθήσωσιν ως θεαται και καθαρώς προσκοπικάς εργασίας από τας οποίας έλπίζου την πραγματικήν μόρφωσιν τών παιδιών των εις υγιειάν και χαρακτήρα.

Η όραία αύτη έορτή έδόθη εν τή Προσκοπική Λέσχῃ, ή όποία έστολίσθη με άρκετήν καλαισθησίαν χάρις εις την γενναιοδωρίαν τών φιλοπροσκόπων μας πατριωτών κ. κ. Παναγ. Δίλλια και Δημ. Τσιολέκα, οι όποιοι ήλθον άρωγοί εις την Όμάδα με δωρεάν εκ 300 δραχμών έκαστος.

ΧΑΝΙΑ

Οι Πρόσκοποι Χανίων διοργάνωσαν επί τή πρώτῃ του νέου έτους 1920 προσκοπικήν έορτήν καθ' ήν έγένετο ή εκκύβευσις τών λαχνών του Δένδρου τών Χριστουγέννων και έκόπη ή Βασιλόπηττα τών Προσκόπων εν μέσω τών γονέων τών Προσκόπων και έκλεκτού κόσμου προσκεκλημένων.

Οι Πρόσκοποι άπήγγειλαν διάφορα κατάλληλα ποιήματα και έπαιξαν τινές μουσικά όργανα.

Τό κρυμμένο άγιοβασιλειάτικο νόμισμα εύρέθη εις τó έπ' όνόματι του Σ. Προέδρου της Κυβερνήσεως και συμπολίτου τών έορταζόντων όρισθέν τεμάχιον και έστάλη Αυτῷ ταχυδρομικῶς.

(Συνέχεια ἀπὸ τῆ σελίδα 347)

πλύνουν τὰ πινάκιά των εἰς τὴν πλησίον βρύσιν καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ ἀντίσκηνα γιὰ ἀνάπαυσι.

Τί ζέσθη! Ὀλιγώτερη ὅμως ἀπὸ τῆς σκονισμένης πόλεως.

Τρεῖς ὥραι ἐπέρασαν καὶ ἡ σάλπιγξ κράζει ἐγερτήριον! ἀλλὰ δὲν φαίνονται ὅλοι πρόθυμοι νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ ἀντίσκηνα.

Ὁ ἀρχηγὸς γελῶντας, λέγει:

— Τώρα θὰ ἰδῆτε πῶς σηκώνεσθε.

Ἀρπάζει τὴν ποδόσφαιραν καὶ φράπ! κτυπᾷ τὸ πρῶτο πόδι πὺξ ξεπροβάλλει ἀκίνητον.

Ὁ ἕνας σηκώνεται καὶ τρέχει, ὁ ἄλλος ψάχνει νὰ εὔρη τὸ πιλίκιόν του, ἐκεῖνος δένει τὴν περισκελίδα του καὶ ὅλοι ἀκολουθοῦν ἔπειτα τοὺς πρώτους... Μερικοὶ τρέχουν νὰ δροσιοθοῦν βρέχοντες τὸ κεφάλι των μὲ τὸ κρῦο νερὸ τῆς δροσερᾶς βρύσης. καὶ ἔτσι ξελαφρώνουν καὶ φεύγουν τὰ τελευταῖα βαρῦνὰ νέφη τοῦ ὕπνου.

Τώρα παίζουν τὸ ποδόσφαιρο. Χωρίζονται εἰς δύο μέρη καὶ τὸ παιχνίδι ἀρχίζει μὲ γέλοια καὶ μὲ ζωηρότητα.

Μετὰ μία ὥρα τρέχουν νὰ φάγουν κᾶτι διὰ τὸ δειλινὸ καὶ ἐτοιμάζονται διὰ τὴν ἀνίχνευσιν. Χωρίζονται εἰς δύο· οἱ μὲν θὰ ὑπάγουν νὰ κρυφτοῦν εἰς ὠρισμένην περιφέρειαν, οἱ δὲ ἄλλοι θὰ τρέξουν κατόπιν μετὰ 5 λεπτὰ πρὸς ἀνίχνευσίν των.

Οἱ πρόσκοποι σκυφτοί, μακρυσμένοι ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, προσεκτικοὶ καὶ εἰς τὸν παραμικρὸν θόρυβον, ἢ κίνησιν θάμνου, ἐρευνοῦν νὰ εὔρουν εἰς τὰ χόρτα, εἰς τοὺς βᾶτους, ὀπίσω ἀπὸ μικρὸν ὕψωμα ἢ ἐπάνω εἰς δένδρον, τὸν ἀντίπαλόν των. Κάποιος διέκρινε ἕνα καὶ ἀπὸ ὠρισμένην ἀπόστασιν τοῦ φωνάζει: — Ἄτ!

Τὸν ἔχει αἰχμαλωτίσει. Ἐξακολουθεῖ ἔτσι τὸ παιχνίδι ἕως ὅτου ἢ ὅλοι εὐρέθησαν, ἢ ἐτελείωσεν ἡ συμφωνημένη ὥρα.

Ἐπανερχονται εἰς τὰς σκηνάς.

— Ἐμπρὸς παιδιά! ἐτοιμασθῆτε καὶ φεύγομεν, φωνάζει ὁ ἀρχηγὸς τῆς ομάδος.

Ἀμέσως τὰ ἀντίσκηνα ἐχαλάσθησαν, ἐτακτοποιήθησαν καὶ ὅλοι οἱ πρόσκοποι μὲ τοὺς κοντοὺς καὶ τὰ σακκίδια ἐστάθησαν εἰς προσοχὴν. Ἐν λεπτὸν ἀκόμη διὰ τὴν ὑποστολὴν τῆς σημαίας.

Εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ:

— Παρουσιάστε ἄρμ!

Οἱ κοντοὶ φέρονται ἔμπρὸς ἀπὸ ὅλους, καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς σάλπιγγος καὶ τοῦ τυμπάνου ὑποστέλλεται ἡ κυανόλευκος, κυματίζουσα, σοβαρά, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος μὲ μίαν περιεργὸν ἀνάλαμπὴν τῆς δίδει ἕνα ἰδιαίτερον χρῶμα. Ἡ ὁμάς ἐξέρχεται τῆς μικρᾶς πλατείας, προχωρεῖ. ἀπομακρύνεται καὶ ἀφίνει πολὺ ὀπίσω τὸ δάσος.

Τὸ ἴδιον μὲ τὸ πρωῖνὸν ἀεράκι φυσᾷ καὶ τὰ τρα-

γούδια γεμίζουν τὸν ἀέρα καὶ τοὺς πέριξ λόφους καὶ χαράδρας.

Μετὰ δύο ὥρας, μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, εἰσέρχονται εἰς τὴν πόλιν. Ἀπὸ ὅπου περνοῦν, ὁ κόσμος στέκεται καὶ βλέπει μὲ θαυμασμὸν τοὺς προσκόπους νὰ περνοῦν μὲ τὸ ὠραῖον παράστημά των, καὶ ἐπιφωνήματα θαυμασμοῦ ξεφεύγουν ἀπὸ τὰ στόματα ὄλων.

Ὁ Γιάγκος ἐτελείωσε καὶ ὁ ἐξάδελφός του, δεκαπέντε ἐτῶν παλληκάρι, πὺξ ἤκουσε τὴν διήγησιν ἀνεστέναξε φωνάζοντας.

— Ἄ! θεῖοί μου! θέλω νὰ γίνω καὶ γὼ πρόσκοπος!

Θεοσῆκη

K. ΧΡ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ ἱπ' ἡλίου ὁ. Ὁ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πολτὸς διὰ κίτρινα ὑποδήματα.

Διαλύσατε 300 γραμμ. κίτρινου κηροῦ ἐντὸς μιᾶς λίτρας ἀποστάγματος τερεβενθίνης. Ῥίπτετε ἐντὸς αὐτοῦ ἀφοῦ κρυώσῃ 120 γραμμ. λευκοῦ σάπωνος διαλελυμένου ἐντὸς μιᾶς λίτρας ὕδατος, ὡς ἐπίσης καὶ μίαν διάλυσιν χρώματος ἀνυλίνης (Jaune Tonkin) ἐντὸς 75 γραμμ. ὕδατος. Ἀνακατώνετε καλὰ τὸ μίγμα κατὰ τὴν παρασκευὴν.

Ἰσπανικὸς κηρὸς, (διὰ σφραγίσματα).

Μαλάσσετε κηρὸν ἐντὸς ἀποστάγματος τερεβενθίνης καὶ προσθέτετε ἀνάλογον ποσότητα ὀξειδίου χαλκοῦ διὰ νὰ ἔχητε πράσινον χρωματισμὸν (vermillon), διὰ νὰ ἔχητε κόκκινον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Κολλητικὸν μίγμα.

Κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον κατασκευάζετε κολλητικὸν μίγμα στερεώτατον. Λαμβάνετε 4-5 μέρη ῤητίνης καὶ 1 μέρος κηροῦ μελλίσσης, τὰ ὅποια θερμαίνετε καλῶς ἐντὸς καταλλήλου δοχείου. Τὸ μίγμα τοῦτο εἶναι κυρίως κατάλληλον πρὸς κόλλησιν φαρμακείων σκευῶν, δὲν ἀντέχει ὅμως — πρέπει νὰ τὸ ὀμολογήσωμεν — εἰς πολὺ ὑψηλὰς θερμοκρασίας.

Χρωματιστὰ κονδύλια πρὸς γραφὴν ἐπὶ τῆς δάλου.

Διαλύετε 4 μέρη κηροῦ εἰς ἕν μέρος θείου καὶ προσθέτετε καὶ ἕν μέρος αἰθάλης (καπνιάς) διὰ νὰ δώσῃτε μαῦρον χρῶμα. Διὰ νὰ ἔχητε κυανοῦν χρῶμα μεταχειρίζεσθε δύο μέρη κηροῦ, ἕν μέρος θείου καὶ ἕν μέρος bleu de Prusse. Τὸ κίτρινον κονδύλιον κατασκευάζεται ἐὰν ἀντικαταστήσωμεν τὸ bleu de Prusse διὰ χρωμίον, τὸ δὲ κόκκινον ἐὰν λάβωμεν τρία μέρη κηροῦ, ἕν μέρος θείου καὶ ἕν μέρος vermillon. Τὴν ζύμην περιστρέφομεν μεταξὺ τῶν παλαμῶν διὰ νὰ δώσωμεν σχῆμα κυλινδρικόν.

Κατὰ τῆς ὑγρασίας τῶν τοίχων.

Χρίετε τοὺς τοίχους, ἀφοῦ προηγουμένως τοὺς θερμάνητε καλῶς διὰ νὰ ξηρανθῶσι, μὲ ἕν μίγμα 50 γραμμ. κηροῦ καὶ 1 χιλιογράμμου essence.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΙΩΑΝΝΗΝ ΗΛΙΑΚΗΝ

Γενικόν Διοικητήν Δυτικῆς Μακεδονίας, ὡς Πρόεδρον

τῆς Π.Ε. Προσκόπων Δ. Μακεδονίας εἰς Κοζάνην

ΥΠΟ ΝΙΚ. ΓΥΠΑΡΗ Τ. Ε. ΦΛΩΡΙΝΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Περί τὴν αὐγὴν τῆς ἐβδομῆς ἐξεκινήσαμεν διὰ τὸ χωρίον **Ράμπι**. ἔδραν τοῦ Λοχαγοῦ κ. Β. Κοκκινόρη, ἐπεράσαμεν ἀπὸ τὰ χωρία Πόπλη, Ὀπάϊαν, Μέτοβον, Στέρκοβον καὶ ἄλλα καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐφθάσαμεν ἐκεῖ. Ἡ πορεία αὕτη μᾶς εὐχαρίστησε πολὺ. Διεσχίσαμεν τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς ἀμπελώνας, καθ' ἣν ὥραν τὰ πουλιὰ ἐφαλλον τὸ πρωτὸν τοὺς ἄσπρα. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐφαίνοντο τὰ χωριά, τῶν ὁποίων μὲν διεκρίνοντο αἱ οἰκίαι διὰ μέσου τῶν ὑψηλῶν δένδρων. Ὄταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου, ἐσταθήκαμεν ἐπὶ τινα λεπτά διὰ νὰ θαυμάσωμεν τὴν ὠραίαν φύσιν. Ἐμπροσθέν μας ἐξετείνετο ἀπέραντος ἡ παιδιάς μὲ τὰ χωρία τὰ ὁποία ὡς ὠραία ἀνοδοδεμαὶ ἐστόλιζον τὸν πράσινον τάπητά της.

Μόλις ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Ράμπι ἐπεσκέφθημεν τὸ σχολεῖον, τὸ ὁποῖον περιελάμβανε περὶ τοὺς δέκα ἐπτὰ μαθητάς καὶ δεκα ὀκτὼ μαθητριάς. Ἐφαλλαν διάφορα Ἐθνικὰ μας τραγούδια. Κατόπιν ἐπεσκέφθημεν τὸν κ. Λοχαγόν, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐφιλοξενήθημεν μέχρι τῆς ἐσπέρας, ὅποτε ἐπήγαμεν εἰς τὸ Γέρμαν, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ μεγαλύτερον καὶ τελευταῖον χωρίον τῆς Πρέσπας.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐτοιμαζόμεθα νὰ φύγωμεν ἀπ' ἐκεῖ ἤλθεν ἕνας χωρικός καὶ μᾶς ἀνήγγειλε θλιβερόν γεγονός. «Κάποιος, εἶπε, ἔπεσε εἰς τὸ πηγάδι, οὐς παρακαλῶ τρέξατε». Πάντες τότε προσετρέξαμεν εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος. Ἀνεύραμεν τὸν πτωχὸν χωρικόν. Ἦτο νεκρός. Τοῦτο ἐξηκρίβωσεν ὁ Στρατιωτικὸς Ἴατρος κατόπιν τῶν τεχνητῶν ἀναπνοῶν. Ἐφαίνετο ἡλικίας 38-40 ἐτῶν, εἶχε χάσει τὰς φρένας του καὶ εἰς τὴν παραφορὰν του εὗρε τὸν φρικώδη θάνατον.

Περί τὴν 8. μ.μ. ἀνεχωρήσαμεν διὰ τὸ χωρίον μας πληροῖς σφρίγγους καὶ ζωῆς. Τὴν δεκάτην ὥραν ἐκάναμεν ἕνα σταθμὸν εἰς τὰ καλύβια τῶν Σαρακατσαναίων τρεῖς ὧρες

μακρὰν τοῦ Γέρμαν. Ὄλην τὴν νύκτα δὲν ἐκοιμήθημεν, ἀλλὰ καθήμενοι γύρο ἀπὸ τὴν φωτιὰ διηγούμεθα ἕκαστος διάφορα ἀνέκδοτα καὶ ἔτσι ἐπέρασεν ἡ νύχτα. Τὴν αὐγὴ ἀνεχωρήσαμεν ἐκεῖθεν. Εὐρισκόμεθα ἐντὸς χαράδρας, καθ' ἣν ὦραν αἱ πρῶται ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου γλυστρουσαν ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ. Περί δὲ τὴν 8 π.μ. ἐφθάσαμεν εἰς Πισοδέρη γεμάτοι εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποίαν μᾶς προξένησεν ἡ ἐκδρομή, λησμονήσαντες ὅλας τὰς περιπετείας.

Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη ἔκαμεν αἰσθησιν εἰς τοὺς νέους τῆς Πρέσπας, πρὸ παντὸς ὁμως τοῦ Γέρμαν, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐξήτησαν πληροφορίας μὲ ἐνδιαφέρον.

Ἐν Πισοδέρῃ τῇ 20. 6. 1919.

Α. Χαδόπουλος Ἀρχηγός

Ἐκθεσις ἐκδρομῆς Ζ' ὁμάδος Πισοδέρι
εἰς τὴν περιφέρειαν Καστορίας.

Ἐβράδυναξεν ὁ ἥλιος σιγὰ-σιγὰ ἐκρύπτετο ὀπίσω ἀπὸ τὰς κορυφὰς τοῦ βουνοῦ καὶ τὰ σύννεφα ἐπαίξαν τὸ τελευταῖον των παιγνίδι εἰς τὸν οὐρανόν. Βαθμοφόροι καὶ πρόσκοποι ἐξεκινήσαμεν, φέροντες μεθ' ἑμῶν καὶ τὰ ἀπαραίτητα διὰ κάθε πρόσκοπον, διὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν μελετηθεῖσαν ἐκδρομὴν.

Εἶχαμεν φθάσει εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ, ὅταν τὸ σκότος ἤρχισε νὰ περιβάλῃ τὴν φύσιν καὶ ἐντὸς ὀλίγου δὲν διεκρίνετο τίποτε παρὰ μόνον ἡ σκιά μας μέχρις ὅτου ἐφάνη ἡ ἀργυρὰ σελήνη καὶ ἤρχισε νὰ περιλοῦσῃ γλυκὰ-γλυκὰ τὰ πρόσωπά μας. Τὸ βῆμα ἤκούετο γοργόν καὶ σταθερόν· τίποτε δὲν ἤκούετο τριγύρω μας παρὰ μόνον ὁ ψίθυρος τῶν φύλλων καὶ ὁ κρότος τῶν χαλίμων, τὰ ὁποῖα κατρακυλοῦσαν κάτω εἰς τὰς χαράδρας τοῦ βουνοῦ. Φωνὴ ἀλέκτορος μᾶς ὑπεδέχθη μακρόθεν, ἐπλησίασαμεν εἰς τὸ Κονομπλάτι, ἐφώνασεν ἕνας.

Το χωρίον τούτο απέχει περίπου 15 χιλμ. τῆς δημοσίας ἑδοῦ Φλωρίνης-Κορυθαῶς καὶ ἐκεῖ ἐμείνκαμεν ὀλίγον. Εἶδαμεν τὸν ἐφημέριον καὶ τὸν διδάσκαλον τοῦ χωρίου καὶ συνωμιλήσαμεν ἐπ' ἄρκατον, ζητοῦντες διαφόρους πληροφορίας μεθ' ἐξηκολουθήσαμεν τὴν πορείαν μας.

Μετὰ δῖωρον διὰ μέσου τῆς θυμισίας ἐκείνης κοιλῶδες ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χωρίον Μπουδιόστια καὶ εἰς μέρος ἀπρόσβλητον ἀπὸ τὸν τσουκτερόν ἀέρα τῆς νυκτός, κατασκηνώσαμεν καὶ ἐμείνκαμεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας.

Κατὰ τὰ ἐξημερώματα τῆς ἐπομένης ἀναχωρήσαμεν ἐπεράσαμε βουνά, χαράδρες καὶ βράχους καὶ μετὰ πολῶρον πορείαν ἐφθάσαμεν εἰς ἕνα λόφον ἕξω τῆς περιποθῆτου Καστοριάς. Ἡ ὠρία λίμνη τῆς Καστοριάς ἐφάνητο ὡς ἕνα πανόραμα. Ἡ ὄρα ἦτο μαγευτική. Μετ' ὀλίγον φθάσαντες πρὸ τῆς πόλεως ἐστάσαμεν τὰς σκηνάς μας εἰς λεῖβάδι χλοερὸν.

Οἱ πρόσκοποι Καστοριάς, μόλις ἔμαθον τὴν ἄφιξίν μας, ἔτραξαν νὰ μᾶς υποδεχθῶν. Ἐμείνκαμεν ἄρκετὴν ὥραν κοντὰ μᾶς συζητοῦντες θερμῶς περὶ Προσκοπισμοῦ. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμείνκαμεν μὲ τὸς ἐκεῖ συναδέλφους μας καὶ κατὰ τὸ βράδυ, ἀφοῦ πρῶτον ἐπεσκέφθημεν τὴν λέσχην καὶ παρεκώλουθήσαμεν ἐπὶ δύο ὥρας τὴν ἐργασίαν τῶν, ἐμεθήκαμεν εἰς βάρκας διὰ τὴν Χρούπισταν. Ἀπεβιβάσθημεν εἰς Δουπιόκουζ χωρίον ἀπέχον 15' τῆς Χρούπιστας. Ἄμα ἐφθάσαμεν ἐζητήσαμεν τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἐκεῖ προσκόπων, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζητήσαμεν πληροφορίας περὶ τῆς ἐν γένει ἐργασίας τῶν. Τὴν ἐσπέραν τῆς ἐπομένης ἀναχωρήσαμεν καὶ διὰ τῆς λίμνης ἐπκινήθημεν εἰς Καστοριάν καὶ μετὰ δῖωρον δικμονὴν ἐτραβήξαμεν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης διὰ τὸ Πισοδέρι ἔνθα ἐφθάσαμεν τὴν μεσημέριαν τῆς ἐπομένης, ὑγιέστεροι ἀπὸ πρὶν καὶ χωρὶς νὰ δοκιμάσωμεν τὴν ἐλαχίστην κούρασιν ἐκ τῆς τετραήμερου πορείας μας.

Σ. Ν. Λιάκου ὑπάρχωντος

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΕΞΗ-ΣΟΥ

Ἐνεκρίναμεν τὴν ἴδρυσιν καὶ ἐτέρας ὀμάδας εἰς τὸ χωρίον Ἐξῆ-σου. Δὲν λέγω τίποτε περὶ αὐτῆς. Ἄφινω νὰ τὰ εἶπῃ ὁ ἀριστος ἐκ Κερκύρας διδάσκαλος Σπύρος Ράθ ἐν τῇ ἐκθέσει του καὶ ὁ Ἐφορος τοῦ Νομοῦ Πέλλης κ. Σ. Θαλασσινοῦς.

Ἐκθεσις περὶ τῶν Προσκόπων Ἐξῆ-σου.

Κύριε Ἐφορε,

Προσκοπικὴ ὀμάς ἐν Ἐξῆ-σοῦ ἰδρύθη τὸν μῆνα Ἀπρίλιον. Ταπεινὸν περιβάλλον μὲ στενάς ἀντιλήψεις ἤγγονε τί ἐστὶ προσκοπισμός καὶ κινεῖς ποτὲ δὲν εἶχεν ἀκούσει νὰ ἐμιλοῦν διὰ Προσκόπους. Τὸ πρῶτον ὠμίλησα εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἀνεπτύξα εἰς τοὺς μαθητάς πῶς ἐδημιουργήθη καὶ τί ἐπεδίωκεν ἡ Προσκοπικὴ ἰδεολογία. Τὴν πρῶτην Κυριακὴν συνήθροισα ὅλα σχεδὸν τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ καὶ τοὺς διηγῆθηκα διάφορα πράγματα συμβουλευόντας νὰ γίνωσι Πρόσκοποι. Ἐκεντήθη ἀρκούντως ἡ φαντασιώδης μιμητικὴ χορδὴ τῆς ὠραίας ἡλικίας τῶν καὶ μὲ ἐνθουσιασμόν προσήρχοντο τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ὁ καιρὸς τοὺς ἠνάγκαζε νὰ μὴ πηγαίωσι στὰ χωρά-

φια διὰ νὰ γυμνάζωνται. Ἐνεγράφησαν περὶ τοῦς τεσσαράκοντα.

Πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι οὐδόλωρ ἐξήτησα τὴν διὰ τοῦ Προσκοπικοῦ κίνουισμὸς ἐπιδεδιλωμένην γραπτὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων, διότι καίτοι πρωτόπειρος ἐνόησα ὅτι οὐδέποτε ἤθελον στέρξει ν' ἀκαταμάχθω τὰ παιδιὰ τῶν ἕξω ἀπὸ τῆ δουλειᾶ καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ὥρας τοῦ χαλκείμματος τῶν διὰ νὰ μορφωθῶν καὶ δι' αὐτὰς μὲ μύρφωσιν ἑλληνικῆν.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν εἶχον ν' ἀντικαλιῶσω πρὸς τὴν ἀρνησιν τῶν ἀθῶν ἐκείνων πλασματικῶν τῶν δικιόντων τὴν ζοῆν τῆς τυφλῆς πίστεως καὶ τῆς εὐαισθητοῦ ἐξέψεως, ἀλλὰ πρὸς τοὺς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ προφάσει ἐργασίας ἤρνοντο νὰ δώσουν τὴν συγκατάθεσιν εἰς τὰ παιδιὰ τῶν.

Ἐνεγράφη οὕτω τοὺς πρώτους προσκόπους. Καὶ ἐνταῦθα τὸν ἐχυτόν μου ὅτι ὤφειλον νὰ δημιουργήσω ὀμάδα παντὶ μέσῳ ἀπέστειλα ἔγγραφον πρὸς τὴν Π. Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ἔποιον ἀνέφερον τὴν σύστασιν ὀμάδος καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγραφεθέντων.

Μετὰ μῆνα ἡ Σ. Γεν. Διοίκησις, ἣν εἰγνωμονούμεν, μὲς ἀπέστειλε στολάς. Ἀγάντατος ὁ ἐνθουσιασμός τῶν παιδιῶν, διότι ἐμελλοῦν νὰ περιβληθῶν τὴν στολήν τοῦ Προσκόπου καὶ μάλιστα οἱ πτωχοὶ αὐτοὶ ἀγρότεροι ἐμελλοῦν οὕτω, ἐν προσκοπικῷ πνεύματι, νὰ ἐξισωθῶν μὲ ἄλλα παιδιὰ τῆς ἰδίας ἡλικίας, εὐτυχέστερα ἀπ' αὐτοὺς καὶ εἰς μύρφωσιν καὶ εἰς οικονομικὸς πόρους, ἦτινα κατατάσσοντο εἰς τὰς προσκοπικὰς ὀμάδας διότι τὸ ἐθεώρουν εὐγενῆ ἐνασχόλησιν.

Εἰς διάστημα 4 ὡρῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας αἱ στολαὶ εἶχον διαμοιρασθῆ. Ἀληθὲς εἶνα ὅτι πολλαὶ μικτέρες, πολλοὶ πατέρες μὲ ἠγκυκατησμένον ὕφος μὲ παρετήρησαν, ἀλλὰ μετεπίρρισθη ἀπέναντι τούτων ὡς ὄργανα πειστικώτερα τὸν ἀληθινόν διευθυντὴν μᾶς κ. Παναγιώτου καὶ τὸν Ἰερέα.

Καὶ ἤρχισα ἐργαζόμενος. Μεγάλην σημασίαν ἔδωκα εἰς τὴν πειθαρχίαν, διότι ἐνόμισα ὅτι ἦτο ἡ μόνη στερεὰ βάση ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἰδύντο νὰ κληρωθῆ ἡ προσκοπικὴ ἰδεολογία. Πολλὰς Κυριακάς διέθεσα ἀναπτύσσων καὶ ζητῶν ἐπιμόνωσ τὴν ἐφαρμογὴν πειθαρχίας. Καὶ ἐπέτυχον ἐξασκῶν ἐπ' αὐτῶν ἠθικὴν τινα ἐπίδρασιν. Δὲν παραλείπω ν' ἀναφέρω ὅτι παρεχώρησα εἰς τὴν ὀμάδα τὸ δικαίωμα τῆς τιμωρίας καὶ ἐπ' ἐμοῦ ἀκόμη. Πολλὰς φορὰς μ' ἐτιμώρησεν ἡ ὀμάς καὶ ἔβλεπον μὲ χαρὰν τοὺς Προσκόπους νὰ μὲ θεωροῦν μὲ μάτια ἀκαταπύτωνα κεκλεισμένον ἐν τῷ Πειθαρχεῖῳ τῆς ὀμάδος.

Ἐξασφαλίσας πλέον τὴν πειθαρχίαν, ἀφοῦ ἐγύμνασα τοὺς Προσκόπους μὲ τὰ πρῶτα στρατιωτικὰ γυμνάσια (κλίσεις ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερά, μεταβολὰς, διμοιρίαι ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερά κλπ.), ἤρχισα ν' ἀποδίδω ἐν τῇ ἐργασίᾳ περισσοτέραν σημασίαν εἰς τὸ μορφωτικὸν ψυχολογικὸν μέρος. Καὶ ἤρχισαν αἱ διαλέξεις, τὰ διηγήματα, αἱ στρατιωτικαὶ θεωρίαι, αἱ ἀνιχνεύσεις, τὰ συνηθικά. Καὶ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνόμενα τακτικὰ κατὰ τὰς ἐπισήμους συγκεντρώσεις τῆς ὀμάδος.

Κατὰ τὰς ἐπισήμους συγκεντρώσεις τῆς ὀμάδος μετὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς σημαίας ἔξωθεν τῆς λέσχης, διενεργεῖτο ὁ ἐκκλησιασμός καὶ ἐπειτα διάφορα γυμνάσματα προσκοπικὰ ἢ στρατιωτικὰ, θεωρίαι καὶ διαλέξεις μὲ διηγήματα καὶ παραδείγματα. Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐγίνετο μάθημα ἠθικῆς διηγήματα, συνηθικά ἀσκήσεις καὶ παιδικαί,

Καὶ μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καταβιβάζετο ἡ σημαία, παρατασσομένης τῆς ὀμάδος καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἐργασίας ἐτελείωνεν.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐκδρομῶν ὑστερήσαμεν. Μόνον

ήμερησιν τοιαύταις ἐγένοντο εἰς τὰ περίχωρα (Πάτελη, Ἄστον, Σόροβιτς, Κοζάνην, Κλεισοῦραν κλπ.) καὶ τοῦτο διότι δὲν ἤθε-
λησαν ν' ἀπασχολήσω ὅτις ἔνα Πρόσκοπον κατὰ τὰς ἐργασίους
ἡμέρας, διότι ὅλοι σχεδὸν εἶναι προστάται οικογενειῶν, ἀφοῦ
οἱ πατέρες τῶν περισσοτέρων ἀποδηροῦσιν εἰς Βουλγαρίαν καὶ
Ἀμερικήν.

Δὲν ἤθελον νὰ δυσχεραίσω τὰ παιδιὰ, ὧν ἐπιφυλακτικὸς,
καὶ εἰς τὰ παράπονα τῶν γονέων παρεχώρουν ἀδείας καὶ ὑἴλλα
πορείας, ἢ καὶ ἡμῶν βέβαιος ὅτι ἂν δὲν ἐπέτρεπον τὴν ἀπου-
σίαν τῶν, θὰ προσήρχοντο ἐγκαταλείποντες τὰς ἰδιαιτέρας ἐρ-
γασίας τῶν.

Ἄλλὰ καὶ ἄλλο τι ἐπέφερε λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Ἐξη-
μιούρησεν σχολὴν ὑπεξωματικῶν. Καθ' ἐσπέραν προσήρχοντο
οἱ βαθμοφόροι καὶ ἔκουν προσκοπικὰ μνημῆματα ἐπὶ τῶν ζη-
τημάτων τὰ ὅποια ἐμελλον νὰ διδῶσιν κατὰ τὴν προσεχτὴ
συγκέντρωσιν οἱ Πρόσκοποι. Ὅτω ἠδύνατο ἕκαστος ἐνωμο-
τάρχης νὰ διδάσκῃ ὠρισμένα πράγματα εἰς τὴν ἐνωμοτίαν του
ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὑπάρχοντος καὶ τὸν ἐλεγχον τοῦ Ἀρχι-
γοῦ. Διττὴ δὲ τότε ὠφέλεια. Καὶ οἱ βαθμοφόροι ἐμορφώνοντο
εἰς τὰ προσκοπικὰ καὶ ἡ διοίκησις τῆς ομάδος ἐγένετο δυνατὴ,
εἰς τὴν ἀπουσίαζοντος τοῦ Ἀρχηγοῦ. Καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερι-
κὴν διοργάνωσιν τῆς ομάδος.

Ἐβήρυσεν ὅμως καὶ ἕτερα συστηματοποίηθῆνα μέσα ἵνα
ἐξυψώσω τὸ ἠθικὸν τῆς ομάδος εἰς τὰ ὅμματα τῶν γονέων καὶ
συνομιλικῶν τῶν προσκόπων. Ἡ βοήθεια τῆς ομάδος εἰς τοὺς
ἀσθενοῦντας προσκόπους ἔσχε σπουδαίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν
γονέων ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἀντιλήψεως τοῦ προσκοπισμοῦ. Ἡ πα-
ροχή φαρμάκων, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Προσκόπων, ἡ ἀποστολὴ
γλυκισμάτων ἔκαμε πολλὰς μητέρας νὰ αἰσθάνωσιν τὴν ἐσπέρ-
τητα τῆς Προσκοπικῆς ἰδεολογίας.

Ἐπίσης ἐπροέκυψε τὸς Προσκόπους καὶ μὲ κληροῖον ἐγω-
σμοῦ. Ἄλλὰ καὶ τὸ τοιοῦτον δὲν ἦτο ἀσκοπον. Ἡ εὐθυμία τῶν
Προσκόπων, τὰ ἔργα, αἱ διαλέξεις, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὸ
«εἶμαι Προσκοπικός», ἐπέδρασαν πολὺ ἐπὶ τῶν συνομιλικῶν
ὡς ὅτι μὲ μικρὰν ἐνέργειαν νὰ ἐγγράψω περὶ τοὺς εἰκοσιν
ἑξῆς Προσκόπους ἐσάτως.

Ἡ Λέσχη τῶν Προσκόπων ἐγένετο. Ἐκκλωπίσθη ὅσον τὸ
ζωνκτὸν καλύτερα. Γαλλικὰ καὶ Ἑλληνικὰ περιοδικὰ παντὸς
εἴσεως εἶναι διεσπαρμένα ἐπὶ τῆς μικρᾶς Τραπεζῆς τῆς Λέσχης.
Προσκοπικὰ βιβλία διάφορα, ταμεῖον ἰδιαιτέρον ὑπὲρ τοῦ πλου-
τισμοῦ τῆς Βιβλιοθήκης. Ἡ εἰσοδος ἐλευθέρως εἰς ἐπισκέπτας
καὶ ἀνηγγίστας. Παροχὴ γλυκισμάτων καὶ ἀναψυκτικῶν εἰς
κωνομικὰς τιμὰς ὑπὲρ τῆς Λέσχης.

Ἐβῶσθεν τῆς ομάδος εὐρίσκεται ἡ ἡμερησίαν διαταγὴ εἰς
κεντρῶσεως τῆς ομάδος ἐν ἑνότητι. Ἡ ἐπετήγησις ἐστὶ λεπτομερε-
γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ εὐνόητον. Ἡ ἐπετήγησις ἐστὶ λεπτομερε-
στέρως ἐν διαλέξει κατὰ Κυριακὴν.

Αὐτὴ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ ἐργασία τῆς ομάδος ἀπὸ τῆς
συστάσεώς τῆς, αὐτὸς ὁ χαρακτήρ τῆς, αὐτὰ καὶ τὰ ἀποτελέ-
σματ.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ ομάδα θὰ εὐδοκίμησῃ ἐτι περισσότερο, διότι
καὶ οἱ νασογράφοντες γνωρίζουσιν ἀρκετὰ καλὰ ὅτι κατατασσό-
μενοι εἰς τὰς προσκοπικὰς τάξεις θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν εὐ-
νοήθητον ζυγὸν τῆς πεποχρήσιας. Καὶ ἅμα μὴς ὅμως ἔχῃ παι-
θηρῶν. Ἡ εὐδοκίμησῃ ἐν τῇ προορισμῷ τῆς, καί, ἀλλὰ μίαν
στερεὰ βάσιν προϋποθέτει ὑψηλὸν ὄρατον οἰκοδόμημα.

Ἐάν δὲν ἐτήρησον αὐτὸν τὸν τρόπον εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν
θὰ κτωρθῶσιν ὅ,τι σήμερον ἐπατεύθη, Αἰσιοδοξῶ λοιπὸν διὰ
τὸ μέλλον τῆς ομάδος.

Τὰ παιδιὰ πρὸ παντὸς τοῦ Ἐξῆ-Σοῦ ἔχουσιν ἀντιλήψιν σπα-
νίαν καὶ ἰδιοφυίαν ἐξαιρετικὴν. Μικρὸν σύστημα ἐνεργείας, με-
θοδικότης ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ τοῦτο ἕνεκα ἀπωτέρων λόγων, ἵνα
ὁ προσκοπισμὸς εὐήμερησῃ ἐτι περισσότερο.

Τελευτῶν ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς Ἰμάς κ.
Ἐφορε, διὰ τὰς ἐκτίμησας παρεχομένας μοι πολυτίμους ἐδηγίας.

Ἐξῆ-Σοῦ τῇ 2.10.19.
Ὁ Ἀρχηγὸς 12ης Ο. Π. Φλωρίνης
Σ. Ράθ

Ἐπιστολὴ Ἐφόρου Πέλλης
Ἀριθ. πρωτ. 651.
Ἐδεσσα 8 Ὀκτωβρίου 1919
Κύριε Ἐφορε,
Μεταβάς εἰς Ἐξῆ-Σοῦ δι' ὑποθέσεις τῆς Ἐφημερίδος
μου εἰς Ἐδεσσα, τὴν πυρ. Κυριακὴν, παρεφρέθην εἰς συγ-

κέντρωσιν τῆς ἐκεῖ προσκοπικῆς ομάδος, καὶ ἔχω τὴν ὑπο-
χρέωσιν, νὰ σὰς γράψω δι' ὀλίγων τὰς ἐντυπώσεις ὡς ἀπε-
κόμισα.

Ἡ ομάδα, ὑπὸ τὴν σθεναρὰν διοίκησιν τοῦ καλοῦ Ἐθνικοῦ
ἐργάτου κ. Σπυρ. Ράθ, λαμπρῶς, τῷ ὄντι, ἐπιτελεῖ τὰς ἐθ-
νικὰς προσκοπικὰς προόδους, εὐστόχως δρώσα, εἰς κώμη, ἤτις,
ἐπὶ Τουρκοκρατίᾳ, ἦτο κέντρον τῶν αἰμοσταγῶν κο-
μιτατζήδων, καὶ κατὰ τὸν πολεμικὸν κλυδωνισμὸν, μεγάλας
διακυμαίνουσαις ἐδοκίμασεν ἀπὸ ἀπόψεως μεταλλαγῆς φρονη-
μάτων ὁ ἐπιτόπιος πληθυσμὸς ἡδὴ δὲ χάρις εἰς τὸν προ-
σκοπισμὸν, καὶ τὴν μεταλαμπάδευσιν τῶν φώτων τῆς Ἑλλ.
παιδείας, οἱ κάτοικοι ἤρχισαν ν' ἀνανήψωσι, πρῶγμα εὐχά-
ριστον καὶ παρήγορον.

Ἡ λέσχη τῶν εἰνε ἐστεγαμένη εἰς τὸ ὄρατον σχολεῖον
καὶ μὲ τὸν ἐθνικὸν τῆς διάκοσμον, ἐμπνέει μεγάλον ἐνθου-
σιασμὸν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας. Ἡ παρουσία τοῦ κ. Ράθ, νέου
εὐγενοῦς ἐξόχως μεμορφωμένου, καὶ τῆς ἀπολύτου ἐμπι-
σοσύνης ὑμῶν, ἐπέφερε τελεσφόρα ἀποτελέσματα.

Εὐχαριστῶς πληροφοροῦμαι ὅτι καὶ ὁ κ. Μήτκας ἀρχι-
γὸς Πάτελη, ἤρχισεν ἡδὴ προσφόρου ἐργασίας ἐκεῖ, καὶ μὲ
τὸν ἐνθουσιασμὸν, καὶ τὸν πατριωτισμὸν πού τὸν χαρακτη-
ρεῖται ὡραταί προόδοι ἀναμφιλέτως καὶ πατριωτικῶν φρόνηματι-
σμοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα αὐτὰ αἱ ἐπιτυχία τῶν συνηγα-
τῶν ἀντανακλώσιν ἐφ' ὑμῶν τοῦ ἀπαραιτήτου πρωτεργά-
του καὶ λαμπρύνουσι τὸν ἀκαταπόνητον καὶ ρηξικέλευστον
Γ. Διοικητὴν τῆς Δ. Μακεδονίας, τὸν ὑπέροχον πατριώτην
κ. Γ. Ἡλιάκη ὅστις μεγαλοῦργεῖ καὶ θριαμβεῖται.

Μετὰ Προσκοπικοῦ χαιρετισμοῦ.

Ὁ Ἐφορος Π. Πέλλης.
Σ. Θαλασσίνδος

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΣΟΡΟΒΙΤΣ

Τῇ πρωτόσει τοῦ βέκτου καὶ φιλοπροδοῦ Δημάρχου
Σόροβιτς κ. Νικολαΐδου, ἰδρύσαμεν ομάδα προσκόπων
καὶ ἐν Σόροβιτς ἀποστείλαντες τὸν ὑπαρχηγὸν τῆς
Α' ομάδος κ. Π. Μήτκην νὰ διοργανώσῃ ταύτην. Ὁ
κ. Δήμαρχος ἀνέλαβε ν' ἀγοράσῃ τὰς ἐνδυμασίας. Κα-
ταχωρῶ τὴν ὑπὸ χρονολογίαν 30 Σ)βρίου ἐκθεσιν τοῦ
διοργανωτοῦ ἐξ ἧς ἐμφαίνεται ἡ ἐργασία τῆς ομάδος.

Ἐκθεσις περὶ τῶν Προσκόπων Σόροβιτς.

Κύριε Ἐφορε

Τὴν ἡν Ἰουλίου ε. ἔ. κατόπιν προφορικῆς ἡμῶν διατα-
γῆς παρουσιάσθη πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Σόροβιτς μετ' οὐ
συνενοήθημεν κατὰ πρῶτον διὰ τὴν ἐξωτερικὴν κατάστασιν
τῶν ομάδων καὶ ὑπέδειξα εἰς αὐτὸν τὴν σύστασιν τοπικῆς
Ἐπιτροπῆς, ἀνευ τῆς ὁποίας δύσκολος εἶνε ἡ διοργάνωσις.
Μοὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ συγκαλέσῃ ταύτην, πρῶγμα δυστυχῶς,
τὸ ὅποιον μέχρι σήμερον ἀκόμη δὲν ἔχει γίνῃ.

Τὴν ἡν Ἰουλίου ε. ἔ. ἐγένετο ἡ πρώτη συγκέντρωσις
τῶν ομάδων, ὑπὸ τὴν προσωρινὴν ἀρχηγίαν τῶν ἀρχηγῶν
οδοῦρου Ναοῦμ καὶ Ἀρτιστεῖδου Χατζῆ, καὶ τὸ πρῶτον
μᾶθημα εἰς τοὺς προσκόπους συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. Η.
Δ. 1. τῆς 7. 7. 19. Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ταύτην πολλὰ
ἄτοπα εἰς τὰς γυμναστικὰς ἀσκήσεις παρετηρήθησαν τὰ
ὅποια καὶ ἀμέσως διορθώθησαν. Εἰς τὸ τέλος τῶν ἀσκή-
σεων ἐγένετο ἡ ἀνάπτυξις τοῦ α' καὶ β' ἀρθρου τοῦ Νόμου
τῶν Προσκόπων. Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν κατὰ παράκλη-
σιν αὐτῶν τῶν ἰδίων προσκόπων ἐγένετο παρέλασις διὰ μέ-
σου τῶν ὁδῶν τοῦ Σόροβιτς.

Τὴν ἡν Ἰουλίου συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 2 Η. Δ. τῆς
14. 7. 19 διὰ τὴν εβδομαδιαίαν συνδρομὴν τῶν προσκόπων
καὶ τὸν ὄρισμὸν τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς συγκεντρώσεως,
ὠρίσθη ἐβδομαδιαία ὑποχρεωτικὴ ἐνὸς ἐκάστου συνδρομῆ
εἰκοσάλεπτος καὶ προαιρετικὴ κατὰ βούλησιν καὶ ἡμέρα
συγκεντρώσεως ἡ Κυριακὴ μ. μ. ἀδυνατοῦ οὐδῆς τῆς συγ-

κεντρώσεως κατά την ημέραν της Τετάρτης. Οί αθληαί-
ρέτως άπόντες της συγκεντρώσεως θά τιμωρώνται συμφώ-
τως τῷ Καταστατικῷ τῆς ομάδος δι' εικοσιλέπτου προ-
στίμου, καταβλητέου αυτοστιγμεί εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ομά-
δος. Μετὰ τὴν σύσκεψιν αἱ ομάδες μετέβησαν εἰς τὴν πλα-
τείαν ἔνθα ἔκαμαν μάθημα ποδοσφαίρας καὶ ἐπέστρεψαν
ψάλλουσαι εἰς τὴν Λέσχη, ὅπου διελύθησαν διὰ ζητοκραυ-
γῶν. Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ κοινοῦ ἄρισται.

Τὴν 21 Ἰουλίου ἐ. ἔ. συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 4 Η. Δ.
τῆς 22. 7. 19 ἦσαν συγκεντρωμένοι τὴν ἡν ἀκριβῶς ὥραν
μ.μ. ἐν τῇ Λέσῃ ἵνα μεταβῶσιν ἐν σώματι καὶ χαιρετί-
σωσι τοὺς συναδέλφους των τῆς Ἑδέσεως, ἐρχομένους ἐκ
τριημέρου ἐκδρομῆς εἰς Νέβεσκαν. Μετὰ τὰς συνήθεις συ-
στάσεις τοὺς ὠδήγησαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπου ἦσαν ὁ
κ. Δημαρχος, ὁ Διοικητὴς τῶν Αὐτοκινητῶν καὶ ὁ σιδηρο-
δρομικὸς σταθμάρχης Σόροβιτς. Τοῦτοι καταλήλως προσε-
φώνησεν ὁ κ. Ἐφορος Ἑδέσεως ἐξάρας τὴν φιλοπροσκοπι-
κὴν δρᾶσιν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν Σόρο-
βιτς. Κατόπιν προπορευομένης τῆς ομάδος Ἑδέσεως πα-
ρηλάσαμεν διὰ μέσου τῶν ὁδῶν Σόροβιτς ὅπου οἱ συνάδελ-
φοὶ Ἑδέσεως μετὰ τῶν τοῦ Σόροβιτς ἔψαλαν τὸν Ἑθνικὸν
ἕμνον ἐν κατασκευαστικῇ σιγῇ καὶ ζητοκραυγάζοντες διε-
λύθημεν.

Ἐκαστος πρόσκοπος Σόροβιτς ἀνέλαβε νὰ φιλοξενήσῃ
ἓνα συναδελφόν του Ἑδέσεως. Τὴν ἐπομένην 23 Ἰουλίου
προυπέμψαμεν μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ τοὺς
ἐκ τῆς Ἑδέσεως συναδέλφους.

Τὴν 27ην Ἰουλίου τὴν 4.30 ἀκριβῶς π. μ. οἱ πρόσκοποι
Σόροβιτς ἦσαν συγκεντρωμένοι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ σχολείου διὰ
τὴν συμφωνηθεῖσαν ἐκδρομὴν εἰς Πάτελη ὡς ἡ Η. Δ. 5 τῆς
25 Ἰουλίου. Καθ' ὁδὸν συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 7. Η. Δ.
τῆς 26. 7. 19. ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν μαθήματα ἐκδρο-
μῆς, ἀνιχνεύσεως, πρώτων βοηθειῶν καὶ προανατολισμοῦ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου Πάτελη ἀνέμεινον παρατεταγ-
μένοι αἱ δύο ομάδες τοῦ ἔχουσαι ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχηγὸν
τῆς 12ης ομάδος Ἐξή-Σοῦ κ. Σπ. Ράθ. Προπορευομένων
τῶν προσκόπων Σόροβιτς μέσον τῆς πλατείας ἔνθα συνητή-
σαμεν καὶ τὸν κ. Ἐφορον Πέλλης ἐστήσαμεν πελωρίαν
ζήτησαν διὰ τὸ προῖνδον ρόφημα. Ἄπαντες οἱ πρόσκοποι πα-
τεταγμένοι εἰς ἁπλοῦς στιχοὺς ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ.
ἔφορον, καὶ τὰ κύπελλα ἀνὰ χεῖρας ἀνέμεινον τὸ ρόφημα.
Βίος καθαρῶς προσκοπικός, ὅστις μεγίστην χαρὰν προῦξέ-
μεν. Εἰς τοὺς μικροὺς πρόσκοπους, οὐδὲν εὐχαριστότερον,
οὐδὲν ἡδονικώτερον, καὶ ἰδανικώτερον τοῦ νὰ προετοιμά-
ζωσιν ὁ μὲν πυρᾶν, ἄλλος τὴν ζάχαριν ἄλλος τὸ τσάι, ἄλ-
λοι νὰ φέρωσιν ὕδωρ ἐκ τῆς λίμνης. Μετὰ τὸ ρόφημα μᾶς
τὸ ὁποῖον ἦτο τέλειον, μετέβημεν ἐν σώματι εἰς τὴν Μορὴν
τοῦ πολιούχου Ἁγίου Παντελεήμονος. Ἐκεῖ ἐν κατασκευ-
κωτῇ σιγῇ καὶ τῶν προσκόπων παρατεταγμένων εἰς δύο
ζυγούς ἔψαλλε λειτουργία καὶ ἐγένετο ἄγισμός μεθ' ὃ οἱ
πρόσκοποι διεσκορπίσθησαν εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ χω-
ρίου.

Τὴν 10ην π. μ. ἠκούσθησαν ἄσματα. Ἦσαν οἱ πρόσκοποι
τῆς 12ης ομάδος Ἐξή-Σοῦ οἵτινες ἤρχοντο εἰς τὴν πανήγυ-
ριν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Τὸ τί συνέβη τότε εἶνε ἀνεκδι-
ήγητον. Πρόσκοποι, πολῖται, στρατιῶται, ὅλοι ἔψαλλον.
Ἦτο ἀληθὴς συναδέλφωσις προσκόπων τριῶν ομάδων. Αἱ
ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ἐντυπώσεις ἄρισται. Περὶ τὴν 7 μ.μ. ἐπέ-
στρεψαμεν εἰς τὰ ἴδια ψάλλοντες.

Τὴν 4ην Αὐγούστου ἐγένετο τακτικαὶ γυμναστικαὶ ἀσκή-
σεις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ 5 καὶ 6 ἄρθου τοῦ Νόμου τῶν Προ-
σκόπων συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 8 Η. Δ. τῆς 2.8. 19.

Τὴν 11 Αὐγούστου ἐγένετο ἐγκαθάρσις καὶ σύμπτηξις τῶν
δύο ομάδων εἰς μίαν κατόπιν αἰτήσεώς μου πρὸς τὸν κ.
Πρόεδρον τοῦ Τ.Π.Σ. Σόροβιτς. Τὰ αἰτία τῆς ἐγκαθάρσεως
ταύτης ἦσαν αἱ συνήθεις μικροφιλοτιμίας, μικροφλοδοξίας καὶ
τὰ ἀλληλοφαγώματα τῶν βαθμοφόρων. Αἱ μικροπρέπειαι τοῦ
ἐγῶ δυστυχῶς καὶ ἐνταῦθα εἶχον ἀρχίσει, ἔνεκα τῶν ὁποίων
ἠναγκάσθη νὰ μεταχειρισθῶ βίαν καὶ νὰ κρατήσω ψυχρὰν
στάσιν. Ἐπρεπε νὰ ἐπιβληθῶ οὕτω καὶ ἐπεβλήθη. Ἀπέ-
βαλον ὀριστικῶς ἐκ τοῦ Σήματος, διὰ τὸ ἄτοπον τοῦ χαρα-
γεύοντα Μάρκον Ζιοῦμον εἰς τὸν βιβλίον τοῦ ἐνομοτάρχου.
Ἐπειδὴ ὅμως διαργάνου ἐπανάστασις μεταξύ τῶν προσκό-
πων ἀπέβαλον καὶ τοῦτον ὀριστικῶς.

Μετὰ τὴν ἐγκαθάρσιν εὐρέθησαν 30 Πρόσκοποι, οἱ
ὅποιοι ὑπεσχέθησαν νὰ ἵτακτοῦσιν τοὺς ἀνοήτους των.
Τούτων τὴ ὄνομα ἀποστέλλω συνημμένος.

Τὴν 18ην Αὐγούστου συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 10 Η. Δ. τῆς
16.8.19 ὅλοι οἱ πρόσκοποι τὴν προῖαν μετέβησαν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν ἵνα προσευχηθῶσι πρᾶγμα ἀπαραίτητον εἰς τὸν
πρόσκοπον διότι θρησκεία καὶ προσκοπισμός, ὅπως τοὺς
ἀνέπτυξα, εἶνε ἀναποσπάτως συνδεδεμένα. Εἰς τὰς 5 μ.μ.
ἐπαίχθησαν ἡ ἀμπαρίτσα, ἡ πέτρα καὶ τὸ κρυφτό.

Τὴν 25 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἡ συγκεντρωσις
ἐγένετο εἰς τὸ ὑπαίθριον, τὴν 4ην ὥραν μ.μ., συμφώνως τῇ
ὑπ' ἀριθ. 12 Η. Δ. 23.8.19. Κατ' αὐτὴν ἐγένοντο γυμνάσια
ἐντὸς τῶν ἀγρῶν, ἐκατέρωθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς
Σόροβιτς-Ἐξήσοῦ. ἐπισημάνσεις, ἀνιχνεύσεις καὶ σημάτων
«Μόρς». Τὸ θέαμα, καθ' ἣν στιγμὴν διέβαιναν ἡ ἀμαξο-
στοιχία ἦτο μαγευτικώτατον, οἱ πρόσκοποι δηρημένοι εἰς
δύο στρατότεδα, τὸ ἐν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Θεοδώρου
Ναοῦ, ὑπαρχηγῶ τῆς ομάδος καὶ τὸ ἕτερον ὑπὸ τὴν ἀρχη-
γίαν τοῦ ὑποφαινομένου ἠρχισιαν τὴν ἐργασίαν διὰ συνθη-
ματος δοθέντος διὰ πυροβολισμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου. Οἱ
σηματοσημωγραφηταὶ ἀναβιβασμένοι ἐπὶ δένδρων ἔδιδον
καὶ ἐλάμβανον διαφόρους φράσεις. Οἱ μικροὶ ἀνιχνευταὶ ἀνὰ
δύο συρόμενοι μὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐξέπλησσον με-
τὴν ἐπιτηδειότητά τους τοὺς ἐπιβάτας τῆς ἀμαξοστοιχίας, οἱ
ὅποιοι ὀλίγου δεῖν νὰ ζητοκραυγάζουν.

Ἐνταῦθα ἀναφέρεται καὶ μία καλὴ πρᾶξις τῶν προσκό-
πων τῆς 10ης ομάδος. Ἐνῶ ἡ ἀμαξοστοιχία ἀνήρχετο τὸν
ἀνήφορον Ἐξή-Σοῦ αἶφνης ὁ ἀέρας παρεστρεν ἓνα φατάκι
ἐπιβάτου. Τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην διέβαινε κάποιος καὶ ἔλαβε
τὸ φατάκι δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ τῇ ἐντολῇ μου οἱ Πρόσκοποι
τὸν ἔπεισαν νὰ τοῖς τὸ παραδώσῃ καὶ τὸ ἐστείλαμεν διὰ
τοῦ κ. Σταθμάρχου εἰς Μονοστηριον ἀποσπᾶσάντες τὰ συγ-
χαρητήρια τῆς σιδ. ὑπηρεσίας διὰ τὴν καλὴν πρᾶξιν.

Μετὰ τὴν διέλευσιν τῆς ἀμαξοστοιχίας εἰσηλθόμεν θριαμ-
βευτικῶς εἰς Ἐξή-Σοῦ καὶ διελύθημεν.

Νομίζω ὅτι εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ μορφώσῃ τις χαρα-
κτῆρας. Πολὺ δὲ περισσότερον δύσκολον εἶνε νὰ μορφώσῃ
ἐπιβίωτον διαφόρων ἀγωγῶν, διαφόρων πόλεων καὶ τά-
ξεων, διότι πρέπει νὰ λάβῃτε ὑπ' ὄψιν, κ. Ἐφορε, ὅτι οἱ
πρόσκοποι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν 10ην ομάδα Σόροβιτς εἶνε
πρόσκοποι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν 10ην ομάδα Σόροβιτς εἶνε
τύποι διαφόρων πόλεων, τύποι διαφόρων κοινωνικῶν τά-
ξεων. Ψυχολογικῶς δὲ ἐξεταζόμενοι εἶνε ἐξ ὅλων τῶν τύ-
πων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ Ἐγκολπίῳ. Ἄλλος καλός,
ἄλλος κακός, ἄλλος εἴρων, ἄλλος πείσμα, ἄλλος ψεύστης,
ἄλλος κουτσαβάκης, ἄλλος ἀγενής κτλ. Ὁ ἀρχηγὸς βεβαίως
μᾶς ομάδος πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅλους αὐτοὺς τοὺς τύπους
καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τοὺς διορθώσῃ. Ναί! δὲν ἀρνούμαι,
ἀλλὰ νομίζετε ὅτι εἶνε εὐκολον τοῦτο; Ὅχι βεβαίως. Σὺν
τῇ ζῶνῃ ὅπως διὰ τῆς καλῆς καὶ συνετοῦς διοικήσεως τὰ
πάντα θὰ διορθωθοῦν καὶ ὁ προσκοπισμὸς θὰ φθάσῃ εἰς
τὸν προορισμὸν του.

Μερικῶς δύναται ν' ἀποτύχῃ τις ἐφ' ὅσον δὲν βαδίζει
σύμφωνα μετὰ τὴν τακτικὴν καὶ τοὺς Νόμους, οἵτινες διέπουν
τὸν προσκοπισμὸν (ἐφ' ὅσον δὲν βαδίζει σύμφωνα μετὰ τὴν
τακτικὴν). Γενικῶς ὅμως τὸ ἰδανικὸν τοῦ προσκοπισμοῦ εἶνε
ἀδύνατον ν' ἀποτύχῃ.

Ὁ Προσκοπισμὸς ὡς νέα ζῶσα θρησκεία, νέα κοινωνικὴ
ἐπανάστασις, εὐρεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐμπόδια, ὡς προλήψεις
δοξασίας, φραγμοὺς ἀντιδράσεις στενοκεφάλων καὶ τὰ τοι-
αῦτα. Ὑβρίσθημεν, περιεπαίχθημεν ὑπὸ πολιτῶν καὶ στρα-
τιωτικῶν, ἀλλὰ δὲν ὑπεχωρήσαμεν πρὸ οὐδενός. Ἡ ἀλτρου-
στικὴ ἰδέα τοῦ προσκοπισμοῦ ἐνεσπληνώθη ἐν τῷ νῷ μας,
ἐρριζώθη ἐν τῇ καρδίᾳ μας καὶ οὐδὲν ἡδυνήθη νὰ παρακω-
λύσῃ τὴν ἐπικράτησίν της καὶ τὴν προόδον καὶ ν' ἀποσβέσῃ
τὸ ἀκτινοβόλον της φῶς, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ φωτίσῃ ἔτι
ζωηρότερον.

Ἐν Σόροβιτς τῇ 30 Σεβρίου 1919

Μετὰ προσκοπικοῦ σεβασμοῦ

Π. Μήτκας Ὑπαρχηγός

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Εἰς τὴν Νέβεσκαν, εἰς τὸ Ζέλενιτς, εἰς τὸ Μπούφι,
εἰς τὸ Πάτελη, εἰς τὴν Νερέττην ἔχομεν ἰδρύσει καὶ

διοργανώσει ομάδες προσκοπικές, αί όποιαι λειτουργούν κανονικά. Εργαζόμεθα να ιδρύσωμεν και έτέρως Μπάνιτσιν, Νεβόλιανην, Αρμέντσικον, Γέρμαν και Βεσπεράννην, δηλ. εις την προσκοπικήν περιφέρειαν τής Φλωρίνης θά λειτουργήσιν κανονικάς 20 προσκοπικάς ομάδες με δύναμιν 1000 προσκόπων!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΘΟΝΤΩΝ ΕΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΑΪΔΙΝΙΟΥ

Οί πρόσκοποι τής περιφέρειας Φλωρίνης τήν 14ην Ιουλίου, συμφώνως τή σχετική Η. Δ. του Προσκοπιτικού Κέντρου Αθηνών, έτέλεσαν μνημόσυνον υπέρ των ποικίλων προσκόπων Αϊδινίου, των πεσόντων υπέρ τής ελληνικής ιδεολογίας και του αθλησμονήτου Εφόρου των Νικολάου Δύγεριδου.

Η εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονος ήτο κεκοιμημένη πενθίμως. Επί του στηθέντος κenoταφίου, κειμήλιου με σημαίας Ελληνικής και λάβηρα Βυζαντινά, κατετέθη πολυτελής στέφανος εκ μέρους των προσκόπων τής περιφέρειας Πέριξ του κenoταφίου ήρχε τιμητική φρουρά αποτελουμένη από τέσσαρας αρχηγούς.

Εντός του ναού έλαβον θέσιν οί πρόσκοποι Φλωρίνης και οί αντιπρόσωποι των ομάδων τής περιφέρειας. Οί επίσημοι μετὰ του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Γυμνασιάρχης, ο Πρόεδρος των Πρωτοδικών μετὰ των δικαστών, ο Εισαγγελεύς, ο Μαιραρχος, πάντες οί εν τή αίθυσσά των Συμβούλια των Σωματείων και πλήθος άλλων τα Συμβούλια. Λύγον εμπνευσμένον, κατάλληλων και κυριών, εξεφώνησεν ο υπαρχηγός τής Βασιλικής Μεθης και ποιήμα κατάλληλον, ο και παραπομπήν, ο αρχηγός τής ομάδος Νεγοβάνης Σ. Τριανφυλλίδης.

Στους σφαγιασθέντας προσκόπους Αϊδινίου

Απόμακροι ακούστηκαν οί βόγγοι και οί θρήνοι των αδελφών που σφάχτηκαν μέσθ στο Αϊδίσι. Ανηθοήσαν τά βουλά κι οί κάμποι αντιλαλούνε εχθώντες κάποιο μήνυμα στο Έθνος μας να πούνε. Το μήνυμα φτερούγισε, περνάει το Αϊγαίο μας έρχεται φαρμακερό, γοργό και φρικαλέο. Για σας γενναίοι μάρτυρες όπου με θεία χάρη το στέμμα το μαρτυρικό φορείτε με καμάρι. Για σας γενναίοι πρόσκοποι, τρισένδοξη ομάδα όπου τά όπλα ήραψες για την γλυκιά Ελλάδα. Που βρήκες θάνατο φρικτό μέσθ στο Αϊδίσι όπου ή λύσσα του Ισλάμ ήγένηκε καμίνι. Πουός πήρε θάνατο φρικτό όσαν ο Ησαΐας. Ό λογισμός μας σταματά μπροστά στο πάθεμά σας. Τ' ανήκουστα μαρτύρια σας σ' όλα τά βάζανά σας. Για σας ή Μοίρα τώγραφε του Έθνους μας ή μοίρα κινούργια εις το αίμά σας για να βραφή πορφύρα. Που θά φορέση ή Ελλάδα πανώρηα και μεγάλη πεταχτες ήρωϊκάς ψυχές, στο Πάθος αναβήτε άλλες ψυχές αθόντες του Σκρά έκει οθ βρήτε. Και με εις στόμα όλοι σας στους άθανάτους πήτε: έτραπέ ή Ελλάδα μας, ήμίθεοι χρηήτε. Επήτε στα τρισένδοξα κι άνδρεία παλληκάρια:

το δένδρο τής ελευθερίας απλώνει τά κλωνάρια. Σ' όλους τους σκλάβους αδελφούς τον Ισκιό του χαρίζει. κι ή Γαλλνή σημαία μας έλουθε κυματίζει. Οί τάφοι σας θά γίνουνε σε μας προκουνητάρια εις όλους τους προσκόπους μας του Έθνους τά βλαστάρια. Τα δάκρυα του Γένους μας του μνήματος κανδήλι ή μνήμη σας παντοτεινή στών αδελφών τά χείλη. Χαίρετε, χαιρετε ψυχές, παιδιά τής Ιωνίας εις τά ουράνια τής Έδემ και τής αθανασίας. Κι' έμεις που ποτισθήκαμε με τής σκλαβιάς την πίκρα ως πότε να φυτρώσουνε τής λευτερίας τά φύτρα, Χύνουμε δάκρυα θερμά, σκορπίζομε λουλούδια στους τάφους σας, ο μάρτυρες, γλυκά μας άγγελούδια.

ΔΩΡΕΑ ΚΟΝΤΩΝ

Ο κ. Βιλιόττης, Γάλλος, Διευθυντής τής βιομηχανικής υπηρεσίας ενταύθα, κατεσκεύασε και έδώρησεν εις την ομάδα του άνγκαιοούντας δι' αυτήν κοντούς. Η ομάδα άνεκήρυξεν αυτόν, συμφώνως τω 10 άρθρω του Καταστατικού τής, δωρητήν, ο δε Έφορος ενήγειλεν εις τον ευγενή Γάλλον την ανακήρυξίν του δια του κάτωθι έγγραφου:

Αριθ. 10 Φλώρινα, τή 5 Φεβρουαρίου 1919
Πρός τον κ. Βιλιόττην διευθυντήν τής Βιομηχανικής υπηρεσίας

Αξιότιμε Κύριε
Ο Αρχηγός των προσκόπων μοι άνεκοίνωσε δια του υπ αριθ. 6 έγγραφου του, ότι μετὰ Γαλατικής ευγενείας και προθυμίας προσεφέρθητε να κατασκευάσθητε εις τους καλούς Προσκοπούς τής πόλεως Φλωρίνης τους άνγκαιοούντας εις το Σωμακοντούς. Η Γαλλία, ή των φύτων και των νέων ιδεών μεταδότης, ή πρόσκοπος αληθώς τής πραγματικής ελευθερίας εν τω κόσμω, ή οδηγός κάθε νέας εκπολιτιστικής και ανθρωπιστικής ιδέας, δια τής προθυμίας ενός μεγαλοκαρδου τέκνου τής, έδωκεν εις τους μικρούς Έλληνας προσκόπους τής Φλωρίνης μίαν σύκυριαν να ευγνωμονούν έσσει την ευεργετικήν επίδρασιν των Γάλλων εις την χώραν των και να άνκαμινήσωνται μετὰ γλυκύτητος το όνομα όμων, το έποισον ενέγραψαν, συμφώνως τω 10ω άρθρω του Καταστατικού του προσκοπισμού, εις την στήλην των δωρητών του Σώματος. Δεχθήτες, παρακαλώ, την δικεδαίωσιν τής εχαιρέτου προς έμας υπολήψεως.

Ο Ε.Π.Φ. Ν. Γύπαρης

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Κύριε Έφορε, κατόπιν στρατιωτικού χαιρετισμού, μοι λέγει ήμέραν τινά μετὰ πόνου και σοβαρότητος πρόσκοπος Φλωρίνης, τον Έμνον μας τραγουδούν εις το καφετανάν!! — Τι ν' απαντήσω; Έχχαμογέλασα, τω είπον ένα «δεν πειράζει», αυτό είναι καλό, διότι το ώραίο τραγουδι μας κατορθώσαμεν να το μάθουν πολλοί και, καιτοι άντελαμβανόμεν ότι δεν έμεινεν ευχαριστημένος; έε τής απαντήσεώς μου, τον εχαιρέτητα και άνεχώρησα ένα μη δεχθώ δευτέραν ερώτησιν. «Ωστε έχομεν και Έμνον προσκοπικόν, έλεγον κατ' έμαυτόν, κτῆμα ιδικόν μας και μόνον ιδικόν μας. Δέν είχεν όμως και πολυ άδικον ο πρόσκοπος, διότι έγνωρίζεν ότι οί πρόσκοποι Λαζάρου, Τριανταφυλλίδης και Μήτκας είχον συνεργασθ ή μόνον να γράψουν το ποιήμα του Έμνον, αλλά και να το προσαρμώσουν εις το μέλος, και να το διδάξουν κατόπιν υπό το όνομα οδ πρόσκοπος Φλωρίνης». Ίδου το ποιήμα, αφιερωμένον «Στους προσκόπους μας».

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

(ως ετροποποιήθη ένα έναρμονισθή)

Είς τὰ χερίά μου κρατῶν κοντάρι
 θέ νά γίνω ἄξιο παλληκάρι
 στὰ βουνά θά τρέχω καί στὰ δάση
 ἀψηφώντας ἥλιο, χιόνια καί βροχή
 καθαρόν ἀέρα θ' ἀναπνέω
 στήν μητέρα τ' Ἀλεξάνδρου χώρα
 Λιγερό θά κάμω καί τὸ σῶμα
 γιά ν' ἀγωνισθῶ στή γῆ τήν πατρικίη
 Ἀρματωμένοι με σπαθί
 με τουφέκι καί τιμῆ
 κι' ὅλα μαζί μ' ἀγάπη χροσῆ
 θέλομε τρέξει πρὸς τὰ ἐκεῖ
 ὅπου ἡ πατρίδα μᾶς καλεῖ
 μ' ἕναν πόθο μιά ψυχῆ
 Λά-λά, λά-λά, λά-λά κλπ.
 Ὅλοι με μιά καρδιά
 θά πάμε στή φωτιά
 πού μ' ἄναψε στὰ στήθη
 ἢ προσκοπικῆ ζωῆ
 θά πάμε καί στήν Πόλι καί στήν Ἀγιά Σοφιά
 πού ψάλλουνε ἀγγέλοι τὸ «ἐπὶ Γῆς Εἰρήνη»
 τί χαρά!

Τὸ ὄραϊον αὐτὸ ἄσμα ἔχει τόσον ἐκλαϊκευθῆ πού,
 μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν θά ἄρχει ἀνθρωπος εἰς τὴν περι-
 φέρειαν νὰ μὴ τὸ γνωρίζῃ. Ἀλλ' ἡ φιλοτιμία τοῦ μι-
 κροῦ προσκόπου δὲν γνωρίζω διατί προσεβλήθη ὅταν
 τὸ ἤκουσε νὰ τὸ ψάλλουν εἰς τὸ καφεσαντάν.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Πρόσκοπος ἐζήτησεν ἡμέραν τινὰ διάφορα γραφικὰ
 εἶδη ἀπὸ τὸν βιβλιοπώλην Τσῶγκον. — Τὰ λεπτά, λέ-
 γει ὁ βιβλιοπώλης. — Εἶμαι πρόσκοπος, ἀπαντᾷ ὁ μι-
 κρός καί φεύγει. «Εἶμαι πρόσκοπος», λέγει με σιγα-
 νῆν φωνὴν ὁ βιβλιοπώλης, τί θὰ πῆ; Ἐγὼ θέλω τὰ
 λεπτά μου. Ποῦ θὰ τὸν εἶρω ἐγώ. «Εἶμαι πρόσκοπος»
 καί φεύγει!

Τοῦτο ὅμως ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ μάθῃ ὅτι τὸ «εἶμαι
 πρόσκοπος» θὰ πῆ «εἶμαι τίμιος καί ἀξιόπιστος». Καί
 τὸ ἐδοκίμασε, διότι ὁ πρόσκοπος ἐν καιρῷ τὸν ἐπλή-
 ρωσεν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης δυτοκολίας με πλήρη ἀκρί-
 βειαν. Σήμερον ὅλη ἡ ἀγορὰ τῆς Φλωρίνης ἔχει ἀπε-
 ρίριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν τιμιότητα καί τὸ ἀξιο-
 πιστον τοῦ προσκόπου.

Πρόσκοπος, μὴ θελήσας νὰ γίνῃ γνωστὸν τὸ ὄνομά
 του, παρέδωκεν εἰς τὴν μικρὰν κόρην τοῦ διδασκάλου
 Βουτσιάδου, μεταβαίνουσαν εἰς τὴν ἀγορὰν νὰ προμη-
 θευθῆ τρῶφιμα, τὸ πορτοφόλιόν της, χωρὶς νὰ κυττάξῃ
 τί περιέχει. Τὸ τοιοῦτον μοι ἐγνώρισεν ὁ καθηγητῆς
 τῶν Γαλλικῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Φλωρίνης κ. Φιλιπ-
 παῖος.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Με ὄλην τὴν δυνατὴν συντομίαν, κ. Διοικητὰ, πού
 ἤθελα νὰ ἀκολουθήσω καί ἠκολούθησα εἰς τὴν ἐκθεσί-
 μου, ἀναγνωρίζω ὅτι εἶμαι ἤδη κουραστικὸς καί
 κλείων τὴν παρούσαν ἐκφώνησίν μου ἐν μέρους χιλίων
 ξενοφῶνων Ἑλληνοπαίδων τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην

των διὰ τὴν θερμὴν, θερμοαίτην, ἠθικὴν καί ὑλικὴν
 συνδρομὴν Σας πρὸς τὸ Προσκοπικὸν Σῶμα τῆς περι-
 φερείας Φλωρίνης καί Σας ὑπόσχομαι, πάντοτε ἀντι-
 προσωπεύων τὴν γλώσσην των, ὅτι θὰ προσπαθῆσαι
 ν' ἀναδειχθῶτεν ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν καί τῆς
 Διοικήσεως καί τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Φυλῆς μας τοῦ ἐν-
 θουσιώδους φιλοπροσκοπίου καί Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ
 Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων.

Μετά πάσης τιμῆς

Ὁ Ἐφορος Προσκόπων Φλωρίνης
 Ν. ΓΥΠΑΡΗΣ

Κατάστασις Προσκόπων
 κατὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1919.

Ὄνομα πόλεως	Τοπικός, Ἐφορος	Ἄριθ. οὐδός	Ὄνοματεπ. Ἀρχηγοῦ	Ἄριθ. Προσκ.
ΓΡΕΒΕΝΑ	Μ. Σιαδάρας	...	Υπὸ Ἴδρυσιν	—
ΚΑΣΤΟΡΙΑ	Β. Βογιᾶς	Α'	Θ. Παπαθωμᾶς	40
		Β'	Χ. Καρκαχρόνης	40
Γέμπενη	...	Α'	Δ. Παπαζώαννου	40
Ζέλοδον	...	Α'	Δ. Παπαχριστόπουλος	40
Κλεισοῦρα	...	Α'	Μ. Παπαμιχάλης	40
Χροῦπισσα	...	Α'	Γ. Αἰάκος	40
ΚΟΖΑΝΗ	Π. Μπατσοῦτσος	Α'	Γ. Ἀψης	45
		Β'	Α. Ζήκος	35
Βελδεγδός	Γ. Φυλιανός	Α'	Δ. Ἀσημῆς	40
Βλάτση	...	Α'	Κ. Βραζακῆς	40
Δέβρη	...	Α'	Π. Παλιμᾶς	35
Ἐμπόριον	...	Α'	Γ. Στρουμπάρας	40
Καλλάρια	...	Α'	Μεμέτ Γετιμάκης	59
Παλαιοχώρι	...	Α'	Γ. Δαβορᾶς	36
Σέρβιζ	...	Α'	Υπὸ Ἴδρυσιν	—
Χασάνισοι	...	Α'	Π. Καπελάκης	33
ΣΙΑΤΙΣΤΑ	...	Α'	Ἰω. Ἀργυριάδης	40
		Β'	Γ. Ἀποστόλου	35
Βοχωράνη	...	Α'	Κ. Παπαστεργόπουλος	26
Ζουμπάνι	...	Α'	... Κατσιᾶς	33
Κορμίνιον	...	Α'	Α. Παπανικολάου	26
Κωνσταντσικον	...	Α'	... Μαλάμας	35
Ντολό	...	Α'	Β. Κασσης	50
Ραδοδίσι	...	Α'	Γ. Παπανικολάου	20
Σέλιτσα	...	Α'	Κ. Κίτσιος	31
Τσοτλι	...	Α'	Υπὸ Ἴδρυσιν	—
ΦΛΩΡΙΝΑ	Ν. Γυπαρῆς	Α'	Δλ. Παπαγεωργίου	45
		Β'	Ἀθ. Χατζητύπης	40
		Γ'	Π. Καρνάρας	70
		Δ'	Α. Σπύρου	40
		Ε'	Μουσταφᾶ Χατζηζακᾶς (Μουσουλμανικῆ)	35
		Θ'	Ε. Φαράσος (Ἰσραηλιτ.)	40
		ΙΛ'	Ι. Τύργας	45
		ΙΖ'	Ν. Δάνης	40
Βεσέτα	...	ΙΒ'	Σπ. Ραδάμανθος	75
Ἐξή-Σοῦ	...	ΙΣ'	Α. Τοπάλης	45
Ζέλενιτς	...	ΙΗ'	Α. Τόμισας	15
Κουσκοθέντα	...	Η'	Ἀθ. Παπαγρηγορίου	42
Μπούρη	...	Ε'	Στ. Τριανταφυλλοῦ	55
Νεγοβάνη	...	ΙΕ'	Δ. Οἰκονομίδης	40
Νέβασκα	...	Ζ'	... Ξανθόπουλος	35
Πισοδέρη	...	ΙΑ'	Π. Μήτικας	80
Πάτελη	...	ΙΓ'	Π. Ἀγγελακόπουλος	40
Ράκοδο	...	Ι'	Δ. Λυκόπουλος	50
Σόροβιτς
	Σύνολον ὁμάδων	42	Σύνολ. Προσκόπων	1729

Ἐπίκειται ἡ Ἴδρυσις Προσκοπικῶν Ὁμάδων εἰς Μπλάνισαν, Βοσπεράνην, Γέρμην, Ἀγ. Περκακευὴν καί Νεβέλιανην.